

POLITISK ORIENTERING den 23. juli 2021: Vi kan løse problemerne – men kun hvis vi bryder fri af den mentale spændetrøje

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Vi kan løse problemerne – men kun hvis vi bryder fri af den mentale spændetrøje

Oversvømmelser: Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af infrastrukturen (Nu med dansk oversættelse)

Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af
infrastrukturen.

Af Alexander Hartmann

Efter den forgangne uges katastrofale regnskyl, der kostede

over hundrede mennesker livet i Eifel og Rheinland og udslettede hele landsbyer i styrtfloder, fremkom der, som forventeligt, straks alle mulige røster, der gjorde de "menneskeskabte klimaændringer" ansvarlige for katastroferne og krævede endnu stærkere forholdsregler for at nedsætte CO2-udslippet.

Det er dog en kendsgerning, at der også tidligere har forekommet oversvømmelser, tørke og andre ekstreme vejrforhold, og der vil fortsætte med at gøre det i fremtiden, med eller uden klimaændringer. Den hidtil værste oversvømmelse i Mellemeuropa, den såkaldte Magdalene-oversvømmelse, fandt sted i 1342, altså længe før forøgelsen af CO2-mængden i atmosfæren.

Dengang stod vandet inde i domkirkerne i Würzburg og Mainz, og langs Rhinen, Main, Weser og Elben overskylledes byerne af vandmasserne, og tusindvis af mennesker mistede livet.

Naturligvis skal de ramte mennesker have hjælp så hurtigt som muligt, og de påkrævede midler skal stilles til rådighed omgående. Genopbygningen af infrastrukturen skal sørge for, at de ramte virksomheder også genopbygges, så at folk i området får deres arbejdspladser og dermed deres eksistensgrundlag tilbage. Målet må være, at det skal gå de ramte mennesker bedre efter genopbygningen end før katastrofen.

Men først og fremmest må vi drage de rigtige konsekvenser af katastrofen, så at vi er bedre forberedte på tilsvarende situationer i fremtiden. Om sådanne naturfænomener, som vi altid må regne med muligheden af, udvikler sig til katastrofer, afhænger først og fremmest af, om menneskene har anskaffet sig den nødvendige infrastruktur i tide, der gør det muligt at bestride dem. Vi har ikke brug for et diffust "klimaværn", men for konkrete forholdsregler til beskyttelse af menneskene.

For at opnå dette, må mennesket, selv om dette ikke behager

De Grønne, gribe ind i naturen. I den uberørte natur er mennesket udleveret til naturens nåde; alle civilisationer beror på, at mennesket omformer naturen og gør sig stadig mere uafhængigt af dens luner.

Netop det har vi gjort alt for lidt af i de sidste årtier, især under indflydelse af den grønne ideologi, men også under påvirkning af spareapostlenes "balancerede budget", af profeterne for "de frie markeds kræfter", af finansspekulanterne og Davosmilliardærerne. I stedet for at opbygge, sparede man, og man opgav og ødelagde tilmed værdifulde indretninger – som for eksempel kernekraftværker – i miljø- og klimabeskyttelsens navn og erstattede dem med vind- og solkraftværker, der først for alvor overlader vor energiforsyning til naturens luner.

Rent faktisk er én af de værste katastrofer, der kan ramme os, et vidtstrakt og længevarende nedbrud af strømforsyningen, hvis følger langt il overgå den forløbne uges oversvømmelseskatastrofe. Alligevel skal her efter kernekraftværkerne nu også kulkraftværkerne nedlægges og udbygningen af den omskiftelige og upålidelige "vedvarende" energi fremskyndes og udvides.

EU's Klimapakke

Blandt de drivende kræfter for denne politik finder man ikke mindst den Europæiske Kommission med dens overhovede, præsident Ursula von Leyen. Hun har netop fremlagt nye planer til beskyttelse af klimaet, den såkaldte "Klimapakke". I hovedsagen drejer det sig om, at handelen med CO2-udslip ikke blot skal anvendes på udslip fra industrien, men også på trafik, fly, bygninger og endnu mere.

Forkvinden for borgerretsbevægelsen Solidarität, Helga Zepp-LaRouche, kommenterede meget rammende denne pakke den 15. juli på sit internationale internetforum

således: Af disse forslag er det ene mere forrykt og uigennemførligt end det andet.... Når man ser nærmere på det, vil det føre til et altoverskridende bureaukrati, til ufattelige regler.... det bliver et fuldstændigt mareridt. Og som endeligt resultat, så bliver alting meget dyrere. Det gør produktionen dyrere. Det vil ruinere de energiintensive industrier. Det vil gøre det at bo i et hus utåleligt dyrt. Det er et fuldstændigt vanvittigt forslag.”

For eksempel vil EU-kommissionen fra 2036 af stoppe salg og fremstilling af forbrændingsmotorer; fra da af skal kun “CO2-frie” nye køretøjer tillades. “Det kommer ikke til at fungere” understregede Helga Zepp-LaRouche, “for at bygge denne form for alternative energikilder i form af solfangere og vindmølleparker, vil man for Europa sådan groft taget have brug for et ekstra område mindst af Portugals størrelse. Hvor vil de tage det fra? Fra byerne? Fra landbruget? Fra skovene? Hvor vil de få al den plads fra? Der er vanvittige forslag om at opføre sådanne vindmølle- og solcelleparker i Afrika og transportere strømmen til Europa.”

Denne “Klimapakke” fra EU, konstaterede hun, kunne kun være udtænkt af folk, “der ikke har nogen interesse i mennesker, for hvem udviklingslandenes udvikling er komplet ligegyldig, men som vil fortsætte det koloniale system.

Her kritiserede hun i særlig grad Mark Carney, FN’s klimabeskyttelsesrepræsentant og tidligere chef for Bank of England, som havde foreslået at købe CO2-udledningsrettigheder af den tredje verdens lande, hvis disse ellers vil forpligtige sig til at give afkald på økonomisk udvikling og udvikling af landbruget. Rent faktisk eksisterer der allerede en sådan aftale mellem Norge og Gabon, hvor Gabon har forpligtet sig til at give afkald på en fortsat udvikling af sine regnskove – der udgør 90% af landets areal. De må ikke udvikle deres egne ressourcer og skal endda lade landbrugsområder springe i

skov; til gengæld får de latterlige 150 millioner euro over 10 år.! Helga Zepp-LaRouche: "Jeg finder dette absolut afskyeligt og håber, at flertallet af Jordens mennesker vil sætte deres berettigede vilje igennem og kræve deres ret til udvikling."

Hun henviste til de menneskers hykleri, der bebrejder andre regeringer deres overtrædelser af menneskerettighederne, men selv vil berøve hele kontinenter retten til udvikling. "Når man hele tiden befinder sig på tærsklen til at dø, fordi man ikke har nok at spise, ikke har noget rent vand, så er det efter min mening den største krænkelse af menneskerettighederne, man kan forestille sig. Der er ingen frihed, for når man må kæmpe hver dag for bare at overleve endnu en dag, så kan man ikke tale om frihed."

Hungersnød for klimabeskyttelse?

Hvor forkastelig denne politik egentlig er, viser et kig på den globale ernæringssituation: Godt 800 millioner mennesker på Jorden er underernærede, og allerede i april advarede direktøren for Verdensernæringsprogrammet (WFP), David Beasley, om, at tallet på de mennesker, der er umiddelbart truede af sultedød – ikke mindst på grund af de økonomiske følger af COVID-pandemien – vil kunne nå 260 millioner allerede i dette år.

Kun en kraftig forøgelse af fødevareproduktionen, især i de underudviklede lande, kan løse dette hungerproblem. Og alligevel vil EU-kommissionen sænke fødevareproduktionen inden for rammerne af deres program "Farm to Fork" ("fra gård til bord") i klimabeskyttelsens navn, og det ikke blot inden for EU, men også i leverandørlandene og om muligt endda i hele verden. Dette ville så rent faktisk være en "menneskeskabt katastrofe": en bevidst fremkaldt massedød."

Helga Zepp-LaRouche henvendte sig derfor i sit forum til alle seere: "Jeg vil godt bede jer alle sammen: Lad være

med bare at være passive tilskuere! Det er faren ved en ny fascisme: Økodiktatur er et mildt ord for det, som disse folk har på sinde, og det må besejres, før det virkeligt kan ødelægge hele verden og civilisationen.”

Alternativet

Også hungersnøden kan undgås. I stedet for at ofre menneskene af hensyn til “Klimabeskyttelsen” burde vi koncentrere os om det store projekt: at overvinde fattigdommen, farsoterne og sulten i verden. Til det formål må der skabes godt 1,5 milliarder nye arbejdspladser i hele verden, begyndende med sundhedssektoren, for at forsyne alle mennesker med tilstrækkelig føde, rent drikkevand og elektricitet. Og til det formål må industriproduktionen fordobles inden for næsten alle områder i hele verden – en stor mulighed for at genopbygge og modernisere vor egen økonomi og atter få den op i den økonomiske verdensklasse.

Kina og Rusland er gået med i Bælte- og Vej-initiativet (BRI) i den retning. Det er påtrængende nødvendigt, at Tyskland og Europa tager del i det fremfor at forfølge en konfrontationskurs mod Rusland og Kina, der først og fremmest skader os selv og kan drive verden ud i en nuklear konflikt. Verden har brug for traktorer frem for kampvogne!

(Alexander Hartmann er chefredaktør for ugebladet Neue Solidarität og delstatsformand for BüSo Hessen. Han er kandidat i Wiesbaden til valget til den tyske forbundsdag.)

Billede: Romaine, CC0, via Wikimedia Commons

Afghanistan ved en korsvej: Kirkegård for imperier eller begyndelsen af en ny æra? af Helga Zepp-LaRouche

10. juli – Efter den hurtige tilbagetrækning af amerikanske og NATO-tropper fra Afghanistan – USA's tropper, bortset fra et par sikkerhedsstyrker, blev fløjet ud i ly af natten uden at informere de afghanske allierede – er dette land for øjeblikket, men sandsynligvis ikke længe, verdenshistoriens skueplads. Nyhederne fortsætter med at strømme ind: På jorden opnår Taliban-styrkerne hurtige territoriale gevinster i det nordlige og nordøstlige del af landet, hvilket allerede har skabt betydelig spænding og bekymring i Turkmenistan, Usbekistan og Tadsjikistan, og de har erobret den vestlige grænseby Islam Qala, der håndterer betydelige handelsstrømme med Iran. Samtidig foregår der intenst diplomatisk aktivitet blandt alle de lande, hvis sikkerhedsinteresser er påvirket af begivenhederne i Afghanistan: Iran, Pakistan, Indien, Rusland, og Kina, for kun at nævne de vigtigste.

Kan der findes en intern afghansk løsning? Kan en borgerkrig mellem den afghanske regering og Taliban forhindres? Kan terroristgrupper, såsom ISIS, der er begyndt at genvinde et fodfæste i nord, og Al-Qaida, opløses? Eller vil krigen mellem de afghanske fraktioner fortsætte og dermed udvidelsen af opiumdyrkning og eksport

samt den globale trussel om islamisk terrorisme? Vil Afghanistan igen synke ned i vold og kaos og blive en trussel, ikke kun for Rusland og Kina, men endog for USA og Europa?

Hvis disse spørgsmål skal besvares i en positiv forstand, er det afgørende, at USA og Europa først besvarer spørgsmålet med brutal ærlighed om, hvordan krigen i Afghanistan blev sådan en katastrofal fiasko, en krig ført i hele 20 år af USA, den stærkeste militære magt i verden, sammen med militærstyrker fra 50 andre nationer. Mere end 3.000 soldater fra NATO og allierede styrker, herunder 59 tyske soldater [og 43 danske soldater], og i alt 180.000 mennesker, inklusive 43.000 civile, mistede livet. Dette var til en økonomisk pris for USA på mere end 2 billioner \$ og på 47 milliarder € for Tyskland. Tyve års rædsel hvor alle sider, som det er sædvanligt i krig, var involveret i grusomheder med ødelæggende virkninger på deres eget liv, inklusive de mange soldater der kom hjem med posttraumatiske stresslidelser og ikke har været i stand til at klare livet siden. Efter ti års krig med Sovjetunionen i 1980'erne, efterfulgt af en lille pause, måtte den afghanske civile befolkning derefter lide yderligere 20 års krig med en næsten utænkelig række pinsler.

Det var klart fra starten, at denne krig ikke kunne vindes. Indførelsen af NATO's gensidige forsvarsklausul i henhold til artikel 5 efter terrorangrebene den 11. september var baseret på den antagelse, at Osama bin Laden og Taliban-regimet stod bag disse angreb, hvilket således ville retfærdiggøre krigen i Afghanistan.

Men som den amerikanske senator Bob Graham, formanden for Kongressens "Fælles undersøgelse af

efterretningsaktiviteter inden og efter terrorangrebene den 11. september 2001", gentagne gange påpegede i 2014, undertrykkede de daværende sidste to amerikanske præsidenter, Bush og Obama, sandheden om hvem der stod bag 11. september. Og det var kun på grund af denne undertrykkelse, at truslen fra ISIS således blev mulig. Graham sagde under et interview i 2014 i Florida:

"Der er fortsat nogle ufortalte historier, nogle ubesvarede spørgsmål om den 11. september. Måske er det mest grundlæggende spørgsmål: Blev den 11. september udført af 19 personer, der arbejdede isoleret, som over en periode på 20 måneder var i stand til at tage de grove konturer af en plan, der var udviklet af Osama bin Laden, og omsætte den til en detaljeret arbejdsplan, for derefter at indøve denne plan; og endelig at udføre en ekstrem kompleks række opgaver? Lad os tænke på de 19 mennesker. Meget få af dem kunne tale engelsk. Meget få af dem havde overhovedet været i USA før. De to formænd for 9/11-Kommissionen, Tom Kean og Lee Hamilton, har sagt, at de synes det er yderst usandsynligt, at disse 19 mennesker kunne have gjort, hvad de gjorde, uden nogen ekstern støtte i den periode de boede i USA. Jeg er meget enig... Hvor fik de deres støtte?"

Dette spørgsmål er stadig ikke blevet besvaret tilfredsstillende. Vedtagelsen af JASTA-loven (Retfærdighed mod statssponsoreret Terrorisme – Justice Against State Sponsors of Terrorism) i USA, afsløringen af de 28 tidligere hemmeligstemplede sider i den fælles kongresundersøgelsesrapport om den 11. september, der blev holdt hemmelig i så lang tid, og retssagen, som familierne af ofre fra den 11. september førte mod den saudiarabiske regering, leverede tilstrækkelig bevis for den faktiske økonomiske støtte til angrebene. Men efterforskningen af alle disse ledetråde blev forsinket med bureaukratiske

midler.

Den eneste grund til at uoverensstemmelser omkring 11. september nævnes her, er for at pege på det faktum, at hele definitionen af fjenden i denne krig faktisk var forkert fra begyndelsen. I en hvidbog om Afghanistan udgivet af BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet) i Tyskland i 2010 påpegede, at en krig, hvor målet ikke er defineret korrekt, næppe kan vindes, og vi krævede på det tidspunkt øjeblikkelig tilbagetrækning af de tyske styrker.

Da Washington Post offentliggjorde de 2.000 sider lange "Afghanistan Papirer" i 2019 under titlen "I krig med sandheden", burde krigen allerede den gang have været afsluttet. De afslørede, at denne krig havde været en absolut katastrofe fra starten af, og at alle erklæringer fra det amerikanske militær om de påståede fremskridt var bevidste løgne. Undersøgelsesjournalisten Craig Whitlock, der offentliggjorde resultaterne af sin tre års forskning, herunder brug af dokumenter opnået under loven om frie informationer (Freedom of Information Act – FOIA), og udsagn fra 400 personer med førstehåndskendskab viste den absolutte inkompetence, som denne krig blev ført med.

Derefter var der de forbløffende udsagn fra generalløjtnant Douglas Lute, Afghanistan-tsaren under Bush- og Obama-administrationerne, som under en intern høring i "Det særlige ministerium for Afghanistans Genopbygning" i 2014 havde sagt: "Vi var blottet for en grundlæggende forståelse af Afghanistan – vi vidste ikke, hvad vi gjorde... Hvad forsøger vi at gøre her? Vi havde ikke den fjerneste opfattelse af, hvad vi foretog os... Hvis det amerikanske folk kendte til omfanget af dette funktionssvigt... hvem ville sige, at det hele var forgæves? "

Efter at disse dokumenter blev offentliggjort, skete der intet. Krigen fortsatte. Præsident Trump forsøgte at bringe tropperne hjem, men hans forsøg blev i det væsentlige undermineret af det amerikanske militær. Det er først nu, når prioriteten er skiftet til Indo-Stillehavet og til indeslutningen af Kina og Rusland, at denne absolut meningsløse krig blev afsluttet, i det mindste hvad angår udenlandske styrkers deltagelse.

11. september bragte ikke kun verden Afghanistan-krigen, men også Patriotloven (Patriot Act) et par uger senere, og hermed det påskud for den overvågningsstat, som Edward Snowden kastede lys over. Det ophævede en væsentlig del af de borgerrettigheder, der var blandt de mest fremragende resultater af Den amerikanske Frihedskrig og nedfældet i den amerikanske forfatning, og det underminerede USA's natur som republik.

Samtidig blev de fem principper for fredelig sameksistens, som er kernen i international lov og FN-pagten, erstattet af en stigende vægt på den "regelbaserede orden", der afspejler interesserne og forsvaret af det transatlantiske etablissemments privilegier. Tony Blair havde allerede sat tonen for en sådan afvisning af principperne i Den westfalske Fred og international lov to år tidligere i sin berygtede tale i Chicago, der dannede den teoretiske retfærdiggørelse for de "endeløse krige" – dvs. de interventionistiske krige gennemført under påskud af "ansvaret for at beskytte" (Responsibility to Protect – R2P), en ny slags korstog, hvor "vestlige værdier", "demokrati" og "menneskerettigheder" formodes at blive overført – med sværd eller med droner og bomber – til kulturer og nationer, der kommer fra helt anderledes civilisationstraditioner.

Derfor må Afghanistan-krigens katastrofale fiasko – efter de foregående fiaskoer, Vietnam-krigen, Irak-krigen, Libyen-krigen, Syrien-krigen og Yemen-krigen – hurtigt blive vendepunktet for et fuldstændigt skift i retning væk fra de sidste 20 år.

Del 2

Siden senest Covid-19-pandemiens udbrud, et udbrud der var helt forudsigeligt, og som Lyndon LaRouche i princippet havde forudsagt allerede i 1973, burde der have været igangsat en grundlæggende debat om de mangelfulde aksiomer i den vestlige liberale model. Privatiseringen af alle aspekter af sundhedsvæsnerne har bestemt givet lukrative overskud til investorer, men den økonomiske skade, der er blevet påført, og antallet af dødsfald og langvarige sundhedsproblemer har brutalt afsløret sundhedsvæsnernes svage punkter.

Den strategiske turbulens forårsaget af tilbagetrækningen af NATO-tropper fra Afghanistan giver en glimrende mulighed for en revurdering af situationen, for en korrektion af den politiske retning og en ny løsningsorienteret politik. Den lange tradition for geopolitisk manipulation af denne region, hvor Afghanistan i en vis forstand repræsenterer grænsefladen fra det britiske imperiums "Great Game" i det 19. århundrede til Bernard Lewis' og Zbigniew Brzezinskis "krisebue (arc of crisis)", må begraves. en gang for alle, for aldrig at blive genoplivet. I stedet skal alle naboerne i regionen – Rusland, Kina, Indien, Iran, Pakistan, Saudi-Arabien, Golfstaterne og Tyrkiet – integreres i en økonomisk udviklingsstrategi, der repræsenterer en fælles interesse blandt disse lande, én som er defineret af en højere orden og er mere attraktiv end fortsættelsen af de respektive formodede nationale interesser. Dette højere niveau repræsenterer udviklingen af en tværnational

infrastruktur, storstilet industrialisering og moderne landbrug for hele Sydvestasien, som den blev præsenteret i 1997 af EIR og Schiller Instituttet i specialrapporter og derefter i studiet "Den nye Silkevej bliver til verdens landbro (The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge)." Der er også et omfattende russisk studie fra 2014, som Rusland havde til hensigt at fremlægge på et G8-topmøde, før det blev udelukket fra denne gruppe.

I februar i år blev udenrigsministrene fra Pakistan, Afghanistan og Usbekistan enige om at anlægge en jernbanelinje fra Tasjkent, Usbekistans hovedstad, via Mazar-e-Sharif og Kabul, Afghanistan, til Peshawar i Pakistan. En ansøgning om finansiering fra Verdensbanken blev indsendt i april. Samtidig blev Pakistan og Afghanistan enige om at anlægge en motorvej, Khyberpas økonomisk korridor (Khyber Pass Economic Corridor), mellem Peshawar, Kabul og Dushanbe. Det vil tjene som en fortsættelse af Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor (CPEC), et udstillingsprojekt i det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ (BRI).

Disse transportlinjer skal udvikles til effektive udviklingskorridorer og en øst-vest-forbindelse mellem Kina, Centralasien, Rusland og Europa samt et nord-syd infrastrukturnetværk fra Rusland, Kasakhstan og Kina til Gwadar, Pakistan ved Det arabiske Hav, alle behøves at blive gennemført.

Alle disse projekter udgør betydelige tekniske udfordringer – bare overvej det totalt bjergrige landskab i store dele af Afghanistan – men den fælles vision om at overvinde fattigdom og underudvikling kombineret med ekspertise og samarbejde mellem de bedste ingeniører fra Kina, Rusland, USA og Europa kan "flytte bjerge" i overført betydning.

Kombinationen af Verdensbanken, Den asiatiske Infrastruktur-investeringsbank (AIIB), BRIKS' (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika) Ny Udviklingsbank, Ny Silkevejsfond og nationale långivere kunne udstede de nødvendige kreditlinjer.

Et sådant udviklingsperspektiv, også for landbruget, ville også give et alternativ til den massive narkotikaproduktion, der plager denne region. På nuværende tidspunkt kommer over 80% af den globale opiumsproduktion fra Afghanistan, og ca. 10% af den lokale befolkning er i øjeblikket afhængig, mens Rusland for ikke så længe siden definerede sit største nationale sikkerhedsproblem som narkotikaeksport fra Afghanistan, og tal fra 2014 viste, at 40.000 mennesker om året blev dræbt i Rusland. Realiseringen af et alternativ til narkotikadyrkning er i hele verdens grundlæggende interesse.

Covid-19-pandemien og risikoen for yderligere pandemier har dramatisk understreget behovet for at opbygge moderne sundhedsvæsen i hvert eneste land på Jorden, hvis vi skal forhindre, at de mest forsømte lande bliver ynglepladser for nye mutationer, som ville forpurre hele den hidtidige indsats. Opførelsen af moderne hospitaler, uddannelse af læger og sygeplejepersonale og de nødvendige infrastrukturelle forudsætninger er derfor lige så meget i alle politiske grupper i Afghanistans interesse og for alle lande i regionen, som for de såkaldte udviklede lande.

Af alle disse grunde repræsenterer den fremtidige udvikling i Afghanistan en korsvej for hele menneskeheden. Samtidig er det en perfekt demonstration af muligheden, der ligger i anvendelsen af Nikolaus fra Kues' princip om modsætningernes sammenfald, *Coincidentia Oppositorum*. Hvis man forbliver på niveauet med modsigelserne i de berørte

nationers påståede interesser – Indien-Pakistan, Kina-USA, Iran-Saudi-Arabien, Tyrkiet-Rusland – er der ingen løsninger.

Hvis man derimod overvejer alles fælles interesser – at overvinde terrorisme og narkotikaplagen, varig sejr over farerne ved pandemier og afslutte flygtningekriserne – så er løsningen åbenbar. Det vigtigste aspekt er imidlertid spørgsmålet om den vej vi som menneskehed vælger – om vi vil styrte længere ned i en mørk tidsalder og potentielt endog risikere vores eksistens som en art, eller om vi sammen ønsker at forme et virkeligt menneskeligt århundrede. I Afghanistan gælder det mere end nogen andre steder i verden: Det nye navn for fred er udvikling!

POLITISK ORIENTERING den 25. juni 2021:

**Hvad der mangler i
billedet:**

**Det enorme potentiale Kina
skaber i rummet og på
jorden**

Med formand Tom Gillesberg

Se Schiller Instituttets internationale videokonference den

26.-27. juni 2021 eller bagefter:

Invitation: For det almene vel af alle mennesker, ikke regler, som er til fordel for de få.

Schiller Instituttets online internationale konference den 26.-27. juni 2021 kl. 15 dansk tid

Lyd:

Schiller Instituttet · Hvad der mangler i billedet: Det enorme potentiale Kina skaber i rummet og på jorden

Tid til et nyt paradigme! Fra 68'ernes fortid til humanismens fremtid, af Peter Møller

Med stort ståhej kræves der at vi lytter, og adlyder: "Menneskeheden ødelægger planeten!" skråles der. "Vores CO2-udslip overopheder kloden på uigenkaldelig vis! Og alle videnskabsmænd er enige – nu er tiden til handling kommet! Ikke at handle uomgåeligt og stadigvæk at stille spørgsmål er komplet amoralsk og absolut forkasteligt!" Men er dette nu også sandt? Er det ikke muligt, at man kunne tage fejl? Og hvis nu man tog fejl, ville det virkelig være første gang i historien, at hele nationer, med uhyrlige konsekvenser til følge, var frygtelig galt på den ideologisk – ja, sågar hele civilisationer? Ville det da ikke være bedre en stund endnu på modig vis at stille de ubehagelige spørgsmål, også selvom det kræver at vi svømmer imod strømmen? Og i så fald at de ovenstående påstande var

forkerte, at forstå hvad årsagen var, der førte til dette skævvredne verdenssyn?

Dette, samt en langt mere videnskabelig og fascinerende forståelse af naturen selv, og menneskets rolle i denne, er det, som det efterfølgende vil handle om.

Modeller som ikke kunne forudse

Så, til at begynde med, hvorfor er det egentlig at klimamodellerne aldrig rammer rigtigt? [Se grafikken ovenover. U.S. House Committee on Science, Space & Technology 29 Mar 2017 Testimony of John R. Christy Professor of Atmospheric Science, Alabama State Climatologist University of Alabama in Huntsville. Beskrivelsen er fodnote 1A]

Den øverste kurve er gennemsnittet af 102 klimamodellers forudsigelser; de to nedre grafer er egentlige målinger taget, henholdsvis, af vejrballoner og satellitter. Henrik Svensmark, som arbejder på DTU, og som har bevist et fascinerende forhold mellem skydannelse og kosmisk stråling, bemærkede for nyligt, at modellerne uden CO₂-faktoren rent faktisk ligger temmelig tæt på de egentlige målinger [1B].

I figur 2 [beskrivelsen i 1C] ser vi modellerne både med (rød) og uden (blå) faktoren af drivhusgasser, vist sammen med temperaturmålingerne (grå). Man kan se, at modellerne uden drivhusgasserne faktisk ligger relativt tæt op af de egentlige målinger, hvorimod modellerne med faktoren af drivhusgasser næsten altid viser for varme temperaturer.

Hvis man i fodbold ville blive ved med at skyde så skævt ville træneren nok på et tidspunkt hive én til side og foreslå, at man prøver en anden sportsgren. Men vores miljøvenlige politikere og andre "eksperter" synes, at deres præcision er mere end god nok til at kvalificere dem

til superligaen! Ja, i følge disse dommedagsklimaprofeter ville ikke engang en kat – med sine ni liv – kunne have overlevet sin egen undergang lige så ofte som menneskeheden har gjort dette i de sidste årtier.

Hér er blot et par eksempler fra et imponerende CV: Life Magazine, 1970: "Om et årti vil dem, som bor i byerne være nødsaget til at bære gasmasker for at overleve luftforureningen... I 1985 vil luftforurening have reduceret mængden af sollys, som når Jorden, til det halve..."

("In a decade, urban dwellers will have to wear gas masks to survive air pollution...by 1985 air pollution will have reduced the amount of sunlight reaching earth by one half...")

Washington Post, 1971: "Vedvarende emissioner over fem til ti år kunne være tilstrækkeligt til at udløse en istid." ("Sustained emissions over five to ten years, could be sufficient to trigger an ice age.")

Newsweek, 1975: "Den centrale kendsgerning er, at... Jordens klima synes at blive køligere." ("The central fact is that... the earth's climate seems to be cooling down.")

Men som det ufejlbarlige, moralske kompas, de bryster sig af at repræsentere, svingede de så fra stik nord til stik syd: Associated Press, 1989: "FN-embedsmand forudser katastrofe: ...Hele nationer kunne blive udslettet fra Jordens overflade på grund af stigende havvandstand, hvis ikke global opvarmning er vendt inden år 2000."

("U.N. OFFICIAL PREDICTS DISASTER: ...[E]ntire nations could be wiped off the face of the earth by rising sea levels if global warming is not reversed by the year 2000.")

The Miracle Planet, 1990: "Madagascar vil stort set være væk i fem år medmindre der sker noget. Og i øjeblikket sker intet." ("Madagascar will largely be gone in five years unless something happens. And nothing is happening.")

Michael Oppenheimer, Miljøets Forsvarsfond (The Environmental Defense Fund), 1990: "I år 1995 vil drivhuseffekten lægge Nordamerikas og Eurasiens kerneområder øde med en forfærdelig tørke, hvilket vil medføre ødelagte afgrøder og fødevareoptøjer... Det mexicanske politi vil anholde ulovlige amerikanske indvandrere, som strømmer til Mexico for at søge arbejde som landarbejdere." ("By 1995, the greenhouse effect would be desolating the heartlands of North America and Eurasia with horrific drought, causing crop failures and food riots... The Mexican police will round up illegal American migrants surging into Mexico seeking work as field hands.")

CNN, 2001: "Om ti års tid vil de fleste af de lavtliggende atoller omkring Tavalus' ni øer i det sydlige Stillehav være dækket af vand, idet den globale opvarmning forårsager havvandstandens stigning." ("In ten years' time, most of the low-lying atolls surrounding Tuvalu's nine Islands in the South Pacific Ocean will be submerged under water as global warming rises sea levels.")

Alexandria Ocasio-Cortez fra Repræsentanternes Hus i USA, MLKShow, 2019: "Verden vil ende om 12 år, hvis ikke vi gør noget ved klimaforandringerne." ("...[T]he world is going to end in 12 years if we don't address climate change.")

Alle disse, mildt sagt, ikke helt korrekte forudsigelser har selvfølgelig ikke gjort dem mindre selvsikre – hvorfor nu også det? – og med fast overbevisning erklærer de deres hellige krig mod verdens CO₂-syndere. Man mindes om hekseforfølgelserne i Den Lille Istid – brændt på bålet for at have forårsaget det radikale temperaturfald! Den eneste forskel fra i dag er, at der dengang var en betydelig temperaturforandring – bevirket af solens daværende ringe aktivitet kaldet "Maunder-Minimum". Det er det der sker, når man ikke går videnskabeligt til værks!

Vi bør måske her indskyde at de ofte citerede "97% af alle

videnskabsfolk, som støtter teorien om menneskeskabte klimaforandringer" er en sofistisk fordrejning af virkeligheden. De såkaldte "97%", som stammer fra et studie af John Cook, er en sammensætning af ca. 12.000 forskellige videnskabsartikler om klimaet. Deraf behandler omkring 8.000 af disse ikke tesen om menneskeskabte klimaforandringer og indgår således ikke i statistikken [2]. I resten af artiklerne støtter knapt 3.000 af dem kun implicit tesen om menneskeskabte klimaforandringer [3]. Der er herunder også mange, som blot antager tesen som sand, og beskæftiger sig med de logiske følger af denne "sandhed", for eksempel artikler om mulige økonomiske konsekvenser. Udover dette inkluderes sågar artikler fra videnskabsfolk, som ikke støtter tesen om menneskeskabte klimaforandringer; for eksempel studier fra den israelske videnskabsmand Nir Shaviv, som i 2018 blev inviteret ind i det tyske parlament for at vidne mod tesen[4]. Studiet om de "97%" er ikke en statistisk analyse – det er politisk sofisme – og det ville gøre verden godt, hvis man ikke blev ved med at gentage den.

Men hvis det hele er så forkert, hvor kommer så denne udbredte fundamentalistiske dommedagsholdning fra? Hvordan er det muligt, at verdens befolkninger og regeringer kan være så skrækkelig galt på den? Og, før vi kommer til dette, hvad er de antagelser der ligger til grund for et så forskruet billede af menneske og natur?

To billeder af naturen

Hvad, altså, er den naturforståelse, som vores miljøromantikere aggressivt prædiker, og hvormed de kræver at have patent på selve naturens egne love? De mener, at naturen er i en fuldstændig perfekt, om end skrøbelig, balance med sig selv; en balance nøje vedligeholdt over hundreder af millioner af år, som hvert eneste levesten spiller en uundværlig rolle i at opretholde: en præcis, afstemt harmoni. Men nu træder mennesket frem, og med vold

ødelægger det denne søde idyl! Landbrugets og husdyravlens imperialistiske ekspansion, industriens larm og støj, videnskabens unaturlige forståelse af naturens mystik, rumfartens nedbrydning af grænserne lagt fast fra naturens egen side; alle disse bringer nu det fine, kunstneriske urværk ud af balance, og ruinerer Moder Naturs møjsommelige arbejde!

Men svarer dette syn til naturen selv, som den erkendes, når vi studerer dens historie? Eller beskriver det ovenstående billede måske nærmere en psykologisk projicering af den fantasifyldte romantikers skizofrene og skrøbelige sindstilstand, hvis opretholdelse konstant trues af videnskabens virkelighed?

Betragter vi naturens udvikling over millioner af år, må vi hurtigt fastslå at der, langt fra en balance, her er tale om en stadig voksende "ubalance". Den harmoni – som man med rette kan imponeres af – er ikke en slags "perfekt akkord", men i stedet nærmere en Bach-lignende komposition af konstant udvikling og transformation. Forandring og bestræbelse mod forbedring – dvs. evolution – synes naturens egentlige lov. Organismers individuelle eksistens er vigtig, kun for så vidt at de bidrager til evolutionens overordnede udvikling; og det faktum at naturen har været villig til at ofre 80-90% af alle arter indtil nu, hvis dette betød fremskridt for helheden, er et bevis derpå [5]. Fremskridt synes hér at betyde en stigning i evnen til at kunne transformere omgivelserne, således at disse kan understøtte højere former for liv. Dette ses for eksempel i den konstante forøgelse af organismers metabolisme over hundreder af millioner af år. Ikke tilpasning, men transformation af miljøet og ekspansion af livs egen virke er livets grundlov.

Med denne udvikling – fra havets dyb til landjord og luft – følger også et andet karakteristikum: indeslutningen af omgivelsernes egenskaber i organismen selv. Da der endnu

kun fandtes encellet liv dybt i Jordens have, var celledeling ensbetydende med en ny organisme. Men med livets udvikling kunne dette pludselig finde sted inde i organismen selv, og muliggjorde dermed et væld af nye organismer. Dog havde disse livsformer ingen motoriske egenskaber – ingen lemmer som kunne bevæge dem – og de fragtedes her og der af havets strømme. Over tiden udvikledes finner og hale, og de blev nu i stand til selv at bestemme deres færd. Deres æg, som ingen skaller havde, kunne relativt let interagere med havets miljø og befrugtedes først efter at de var lagt. Som liv bevægede sig op på land, blev dette havmiljø ligeså indesluttet i organismerne selv, beskyttet af en stærkere overflade. Æggene fik hårde skaller og marinemiljøet indesluttedes i deres indre; befrugtningen fandt nu også sted inde i organismerne selv. Indtil fremkomsten af pattedyr var temperaturen reguleret af miljøet; denne blev nu også indesluttet i organismen selv, og ikke blot befrugtningen, men fostrets udvikling fandt sted inde i organismen.

 Eksempel på overgang af livsformer fra havet til landet: Tiktaalik roseae, en overgangsform ("manglende link") mellem muskelfisk og terrestriske hvirveldyr fra Øvre Devonian i Nordamerika. (Billede: Nobu Tamura email:nobu.tamura@yahoo.com

<http://spinops.blogspot.com/>, CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons)

Vi ser over tiden altså – igen – ikke en stigende tilpasning til miljøet, men tværtimod en voksende uafhængighed, kombineret med en forøget transformation og dominans af liv over dets miljø. Med menneskets indtræden på evolutionens scene, synes den ultimative indeslutningsproces at have indtruffet: selve evolutionsprocessen selv blev nu indesluttet i én art, som kunne forøge sin forandring af omverdenen uden at være tvunget til først at vente på biologiens videreudvikling. Det var som om hele denne "klassiske" komposition opsummeredes i temaets sidste gentagelse, der implicit

bærer med sig, ikke blot kompositionens samlede potentiale, men også dennes dybeste og sande betydning.

Menneskets videnskab og teknologiske kunnen er altså ikke det mindst, men derimod det mest naturlige – en refleksion af livs primære, ontologiske eksistens: evolutionens fremskridt. At stoppe denne, at kræve at et givent stadie må bevares for altid – også selvom dette kan synes nok så smukt – ville være det samme, som at forbyde J.S. Bach at komponere i mere end én toneart.

Et frygteligt argument

"Men", vil vi nu høre en stemme indvende – en stemme med et mægtigt modargument, som vi må give tilsvaret, hvis ikke hele det forrige skal falde til jorden med ét slag – "projicerer vi ikke ligeså? Er dette fremskridtsorienterede syn på naturen ikke blot en genspejling af vores subjektivitet? Er der overhovedet noget tidspunkt hvor vi ikke projicerer vores eget syn? Er vi ikke altid "inde i" vores eget sind? Og hvis dette forholder sig sådan, er det da muligt at vide noget som helst?" Og sådanne stemmer, hvis de ønskede det, kunne sågar understøtte deres argument med geometriske eksempler.

Hvis vi forestiller os at et plan og en sfære hver især blev spurgt hvad vinkelsummen af en trekants vinkler var, ville planet svare, at denne altid er 180 grader. Men sfæren, på den anden side, ville modsige dette og insistere på at denne altid er mere end 180 grader og afhængig af trekantens størrelse. Ville de ikke begge have ret? Og hvad nu med parallelle linjer? Planet ville med absolut overbevisning fastholde at disse aldrig mødes, mens sfæren, med samme faste overbevisning, ville sige at de altid mødes ved "polerne". Har de hér ikke ligeså begge ret? Har de ikke hver især deres egen "sandhed"?

Står det da frit til individets smag at vælge om mennesket

er en destruktiv virus i midten af naturens kunsthæderige mesterværk, eller om dets fremskridt er den naturlige videreudvikling af naturen selv? Hvordan kunne vi tilbagevise dette relativismens argument? Og hvis ikke, hvordan kunne man da hævde at kende vejen frem for vores samfund? Vi måtte da selv give tabt på relativismens hav og – uden hverken kort eller kompas – lade de blinde strømme føre os hid og did.

Hvordan ved man noget?

Før vi tager dette næste skridt, er det værd at bemærke, at geometri, i og for sig, præcis ligeså meget – eller lidt – sandhed bærer med sig, som en hvilken som helst anden form for sprog. Platons dybsindige tanker udtrykkes, ligesom sofisternes bedragerier, begge på oldgræsk. Engelsk indeholder både Shakespeares skønne poesi, såvel som Benthams hedonistiske kalkule. Og på tysk er både Schillers ophøjede dramaer og Nietzsches pessimistiske filosofi at finde. Sandheden findes altså aldrig i udtrykkets medium i og for sig selv.

"Giv mig et sted at stå," sagde altså Archimedes, "og jeg skal bevæge verden!" Hvor er vores ståsted, vores faste grund? Hvor finder vi vores kort og kompas? Lad os, som klassicismens Tyskland gjorde det tidligere, låne os på Gottfried Leibniz' visdom: "En skabning er mere fuldkommen end en anden, hvis man hos den finder noget, der kan anføres som apriorisk grund for det, der sker i den anden. Det er på dette grundlag, at man kan sige, at den indvirker på den anden."[6]

Tager vi vores musikalske eksempel igen. Bachs kompositioner kan ikke forstås fra de individuelle noders eller skalaers standpunkt, som blot repræsenterer stadier i den overordnede udvikling. Idéen – enheden – som bestemmer kompositionens udfoldelse, transcenderer de individuelle elementer, og deres eksistens' "mening" kan kun findes i

kompositionen som helhed. Den overordnede udviklingsidé er derfor "mere fuldkommen" end delene, da den er grundlaget for disses eksistens (dvs. kan forklare dem a priori), mens delene, som isolerede størrelser, ikke kan påvise grunden hverken for helhedens, eller deres egen, eksistens.

Således forholder det sig også med evolutionen. Hver organisme har en rolle at spille i evolutionen som helhed, men disse – en hund, en fisk, et firben – har ingen mulighed for, at fatte deres egen rolle deri. Kun fra evolutionsprocessens helhedssyn kan deres roller forstås, som nødvendige stadier i den overordnede udvikling. Helheden er altså vigtigere – igen "mere fuldkommen" – end de individuelle elementer, og det er denne som vi må rette os efter. Kun mennesket – den eneste kognitive skabning vi kender til – besidder potentialet til at gøre sig denne udviklingsproces bevidst og handle ud fra viden, og er derfor, som konsekvens, mere fuldkommen end alle andre arter.

Lad os, for nu at være fuldstændig sikre, tage spørgsmålet op fra en anden vinkel, og dermed, forhåbentligt, begrave kulturrelativismens tågeslør for evigt. Det 20. århundredes Leibniz, Lyndon LaRouche, definerer, med sit koncept om den potentielle befolkningstæthed, viden, som det, der kan måles gennem menneskets systemiske effekt i og på det fysiske univers. Når vi får ny indsigt i universets processer, indeslutter vi – på samme måde som liv gør det – disse processer i vores virke, og øger derigennem vores uafhængighed, såvel som vores transformative effekt, på omgivelserne, set, for eksempel, i form af nye teknologier. Som eksempler på dette kunne vi nævne opdagelsen af de astronomiske cyklusser, som grundlaget for landbrug; forståelsen af rotation, som centralt i udviklingen af maskiner; Leibniz' Vis-Viva-begreb, som grundlaget for dampmaskinens succes [7]; og Mendelejevs harmoniske koncept om elementernes orden, som grundlaget for en systematisk

forståelse af alle kemiske processer. Det faktum at sådanne indsigter – der i øvrigt har hverken masse eller energi – øger vores magt over universets processer, demonstrerer, at vi nødvendigvis handler mere i overensstemmelse med universets underliggende love, end uden disse opdagelser. Hvordan kunne vores effekt ellers forøges i universet?

Hvad er altså forskellen på de to ovenfor opstillede hypoteser om naturen, i forhold til deres systemiske effekt i det fysiske univers, når vi handler efter dem? Miljøbevægelsens hypotese forbyder menneskets indgriben i naturen og forandring af denne, og søger at minimere dennes effekt – dvs. søger at minimere menneskets kontrol over universets processer – og søger, som logisk følge deraf, at maksimere vores sårbarhed til omgivelserne. De er blandedt af denne kendsgerning gennem en romantisk "Adam-og-Eva"-forestilling om, at så længe de tilbeder Moder Natur, og holder fingrene fra "videnskabens træ", så skal hun nok forsørge dem med alt hvad livet kunne begære. Den anden opstillede hypotese søger at maksimere menneskehedens systemiske kontrol over universets processer, ved – ligesom evolutionsprocessen selv – at indeslutte alle disse i menneskets egen handlingssfære, dvs. at menneskeheden vil kontrollere en altid større del af universets processer. I religiøs terminologi ville man sige, at vores samfund til stadighed bringes i højere overensstemmelse med Skaberens intention, Hans "synspunkt". Vi ved altså, at den sidst opstillede hypotese er tættere på sandheden, da den, i diametral modsætning til miljøflippernes, øger vores systemiske magt i universet. At være "i harmoni med" naturen, svarer altså ikke til en formindskelse af vores indflydelse, men stik det modsatte, en forøgelse. Magt og harmoni er her fuldstændig kongruente begreber. Men, hvis menneskets fremskridt er det mest naturlige, hvor kommer da denne miljøbevægelses aggressive anti-natur fra? Lad os dykke ned i historiens gemmer, for at forstå hvor nøglen

til dette spørgsmål ligger begravet.

De paradigmatiske 68'ere

Miljøbevægelsen er intet nyt under den historiske sol. Her er et brudstykke fra et episk digt fra det gamle Grækenland: "Der var en tid, da utallige menneskestammer, på trods af vid udspredning, undertrykte overfladen af jordens dybe favn, og Zeus så og havde medlidenhed og i sit vise hjerte besluttede at lindre den altnærende jord fra mennesket ved at forårsage den store strid i den trojanske krig, således at dødens last kunne tømme verden. Og heltene blev slået ihjel i Troja, og Zeus' plan gik i opfyldelse [8]." ("There was a time when countless tribes of men, though wide-dispersed oppressed the surface of the deep-bosomed earth, and Zeus saw and had pity and his wise heart resolved to relieve the all-nurturing earth of men by causing the great struggle of the Ilian war, that the load of death might empty the world. And the heroes were slain in Troy, and the plan of Zeus came to pass.")

Nutidens ekko – "overbefolkning!" – af denne oldgamle ideologi springer ikke organisk op som en græsrodsbevægelse, men er i stedet skabt, på unaturlig vis, fra træets oligarkiske "krone"; og hér, gennem 1001-Klubben, WWF, m.fl., får rødderne deres finansielle og ideologiske næring [9]. Den er skabt af en oligarkisk elite, der kaster sig selv i Olympens lys, og ser verdens befolkning som kvæg, der kan kontrolleres på zeusisk manér om nødvendigt. I modsætning hertil står den humanistiske idé, der betragter mennesket som et prometeusisk fornuftsvæsen, der er givet evnen – ja, sågar missionen – at fremme den universelle skabelsesproces. Dette har været, og er stadig den dag i dag, den historiske hovedkonflikt.

I moderne tid – dvs. efter den italienske Renæssance – har konflikten udtrykt sig i kampen mellem den amerikanske Prometeus og den britiske Olymp. Den amerikanske

Revolution, støttet af Europas humanistiske kredse, var ikke en spontan uenighed over beskatning eller monopol, men en århundreders kamp mellem disse to diametralt modsatte menneskesyn [10]. I Europa, specielt med Leibniz' og Bachs "elever", som Moses Mendelssohn, Gotthold Lessing, Friedrich Schiller og Ludwig van Beethoven, fandt humanismen sit højeste udtryk i klassicismens Tyskland. Denne leibnizianske alliance mellem Tyskland og USA, illustreret af Benjamin Franklins besøg hos Abraham Kästner og R.E. Raspe [11], byggede "rygraden" i vores vestlige civilisations nyere tid. Det økonomiske højdepunkt fandt sted med Bismarcks adoptering af det "Amerikanske System" i den anden halvdel af det 19. århundrede; en international alliance som på dette tidspunkt ledtes af Henry C. Careys kredse i USA [12]. Men med to verdenskrige, 60'ernes snigmord af moralske ledere i USA, og specielt 68er-oprøret, blev denne historiske rygrad, kulturelt og institutionelt, "knækket", og begge nationer mistede nu forbindelsen til deres bedre prometeusiske natur og dermed deres egen kulturs suverænitet.

I USA, under Franklin Roosevelt, havde humanismen opblusset, efter 30 års anglofil politik, og Churchill måtte finde sig i at høre hvordan Roosevelts USA planlagde befrielsen og udviklingen af alle de tidligere kolonier [13]. Men denne intention døde med Roosevelt, og de amerikanske soldater – som mere eller mindre bevidst havde delt præsidentens vision – vendte tilbage til et samfund under anti-kommunismens banner. Troen på en bedre fremtid blev nu erstattet med mistroens anti-kommunisme, og frygten for tab af status og sikkerhed afsatte medmenneskelighed og mod. Under sådanne kår opvoksede generationen, der senere skulle blive kendt som "68'erne". Med en konstant trussel af en atomkrig hængende i luften, så en moralsk usikker generation hvordan 60'ernes moralske ledere blev nedskudt én efter én, uden mening og uden forklaring. Disse

omstændigheder skabte en chokeffekt, som førte til en flugt fra virkeligheden, der var for skrækkelig til at rumme. Dionysiske udskejelser i form af psykotropiske stoffer, seksuelle nyskabelser og nye former for støj, blev udtrykket for denne skizofrene flugttilstand, som i stigende grad nu overtog ungdommens angstelige sind.

Robert F. Kennedy – den dræbte præsidents bror – udtalte sig om disse udviklinger, inden han selv i 1968 blev skudt: "Jeg tror at det er forklaringen, egentlig, bag hippierne. De har nået den konklusion, at de ikke kan påvirke deres egne liv og ikke kan påvirke samfundet... så de slukker og lukker. De hiver gardinet ned, og siger, vi vil – vi kan ikke forlade Jorden – men vil forlade den så meget som vi kan." ("I think that's the explanation, really, of the hippies. They've reached the conclusion that they can't effect their own lives and they can't effect society... so they turn off. They pull the curtain down, and say we're going to – we can't get off the earth – but we're gonna leave it as much as we can.")

Dette "parallelle univers" slog sig nu ligeså ned i efterkrigstidens Tyskland – et Tyskland hvis tidligere humanistiske kultur var blevet svækket af hyperinflation og økonomisk destruktion udspændt mellem to grufulde verdenskrige, og angloamerikanske kredsens genindsættelse, i Tysklands efterretningstjenester, af en del af de selvsamme nazistiske netværker, der lige havde spredt terror og rædsel – internationalt, såvel som hos den tyske befolkning selv[14]; netværker, som i øvrigt var nemme at afpresse og kontrollere, givet deres fortid. Det er forståeligt, at der var stor utilfredshed med denne situation, men i stedet for at genopleve klassicismens humanistiske idé, smed Tysklands 68'ere "babyen ud med badevandet"; de afviste, som deres jævnaldrende i Amerika, selve idéen om en historisk identitet, og adopterede i stedet idéen om at leve i det sanselige her og nu – som var det en isoleret størrelse

afskåret fra fortid og fremtid – og styrtede sig ned i de mørke dionysiske strømme.

Men med afvisningen af en historisk identitet, forkastede de også idéen om fremtiden; de forkastede de næste generationers eksistensberettigelse. Der var ingen fremtid, og deres egen eksistens kunne kun retfærdiggøres gennem dennes absolutte udelukkelse. Dette var ikke blot en personlig "mening"; ikke blot et passivt synspunkt. Fremtiden blev nu til en trussel mod deres identitet, og alle ideologier og politiske initiativer, som søgte at underminere, ja, sågar tilintetgøre, fremtiden, blev nu i stigende grad 68'ernes psykologiske tilflugt. Miljøbevægelsens "grønne" ideologi er ikke andet end dette: retfærdiggørelsen af fremtidens tilintetgørelse. Dette er 68'ernes ideologi, og det er det som vi er oppe imod i dag.

Er der en fremtid?

Nu er tiden kommet til at afvise denne uhyre menneskehadiske ideologi med absolut beslutsomhed; ikke blot i sine individuelle argumenter, men i sin helhed. Vi må genoplive og forsvare den fremtid, som 68'erne forkastede årtier tilbage. Hvordan ser denne fremtid ud? Vil den være i overensstemmelse med de love i naturen, som vi præsenterede ovenfor? Selvom vi her ikke vil påstå at kende hele svaret, kan vi dog sige visse ting med sikkerhed. Vi mennesker kan forstå universet, fordi dets underliggende love harmonerer med vores sjæl. Som vi indeslutter og overtager ansvaret for en altid større bid af dette univers, ekspanderes vore virke – og alt liv, som vi tager med os – ikke blot på planeten, men snart, mere og mere, først ud i vores solsystem, og da, længere ud i det stadigt ukendte. Og jo mere vi tør tro os ud i dette ukendte, jo mere vil vi begynde at forstå, at det aldrig var et truende mørke, men blot et overset og venligt potentiale der ventede os, ja sågar, vores allerbedste ven. Vi vil erkende, at jo mere vi bevæger os ud i det ukendte, jo mere vil vi der genfinde

vores egen sjæls ubegrænsede og sande natur.

Med dette i sinde, lad os afslutte med et par citater fra denne "fremtid" – fra Apollo-astronauternes succesfulde rejse til Månen og hjem igen[15]:

"Når sollyset skinner gennem rummets sorthed, er det sort. Men jeg var i sollyset og var i stand til at kigge på denne sorthed. Jeg mener, hvad er det vi ser? Kald det universet, men det er rummets uendelighed og tidens uendelighed. Jeg kigger på noget der kaldes rummet, som ingen ende har, og tiden, som ingen mening har. Man kan virkelig fokusere på det, fordi man har denne planet derude, denne planet kaldet Jorden, hvilket selv er i denne sorthed, men er oplyst, fordi sollyset rammer et objekt, rammer noget som kaldes Jorden. Og det er ikke en fjendtlig sorthed. Måske er den ikke fjendtlig, på grund af Jordens skønhed, som giver den en slags liv. Jeg følte mig meget velkommen der. Ved du, Månen har ventet på os i tusinder af år... millioner af år, måske, medmindre nogle andre har været der før os, på et tidspunkt. Det er muligt, selvom vi ikke så nogle beviser derpå. Jeg følte det som om at jeg var den eneste der, men ikke et rumvæsen... ikke et rumvæsen i form af at invadere en andens domæne. Jeg opfattede ikke Månen som fjendtlig. Jeg opfattede den som meget majestætisk smuk. Blid i farve, men majestætisk smuk."—Gene Cernan, Apollo 17

("When the sunlight shines through the blackness of space, it's black. But I was in sunlight and I was able to look at this blackness. I mean what are you looking at? Call it the universe but it's the infinity of space and the infinity of time. I'm looking at something called space that has no end, and at time that has no meaning. You can really focus on it because you've got this planet out there, this planet called Earth, which itself is in this blackness but it is lit up, because the sun-light strikes on an object, it strikes on something called Earth. And it's not a hostile blackness. Maybe it's not hostile because of the beauty of

the Earth, that sort of gives it life. I felt very welcome there. You know, the Moon's been waiting for us for thousands of years ... millions of years, maybe, unless someone else has already been there before us, at some time. That's possible, although we didn't really see any evidence of that. I felt like I was the only one there, but not an alien ... not an alien in terms of invading someone else's domain. I didn't find the Moon hostile. I found it very majestically beautiful. Bland in color, but majestically beautiful"—Gene Cernan, Apollo 17)

"Okay, Houston, mens jeg er herude i det ukendtes vidundere ved Hadley [-bjergets nedre skrån timer på Månen] indser jeg, at der er en fundamental sandhed i vores natur: mennesket må og skal opdage!"—David Scott, Kommandør af Apollo 15 ("Okay, Houston, as I am staying out here in the wonders of the unknown at [the lower slopes of Mt.] Hadley [on the Moon], I realized there's a fundamental truth to our nature: man must explore!"—David Scott, Commander of Apollo 15)

"Evolutionens vej er nu i rummet, lige så meget som på Jorden. Mennesket, som en art, har vist, at menneskeheden var klar til at binde sig til... at leve i miljøer, som var komplet anderledes... end dem som arten udviklede sig i... Menneskehedens evolutionskurve er blevet bøjet..."—Harrison Schmitt, Apollo 17

("The path of evolution is now in space, as much as on earth. Man has shown that as a species ... mankind was willing to commit itself ... to living in environments that were completely different ... than those in which the species evolved... The curve of human evolution has been bent."—Harrison Schmitt, Apollo 17)

Dette er blot et splitsekund af den kontinuerlige inspiration, der venter os og den fremtidige menneskehed. Denne fremtid kan være den smukkeste, den mest

fascinerende, den mest glædelige af alle epoker indtil nu oplevet af den samlede menneskehed. Med den nye Silkevejspolitik, med rumfartens optimistiske tilbagevenden og med en ny tørst efter det sande og smukke i menneskets natur, står vi på tærsklen til en ny æra. Potentialer er synligt for dem der kan se. Men om det vil lykkes os at realisere denne glade, menneskelige, ubegrænsede fremtid eller om den grønne pessimismes unaturlige og menneskehadske mørke vil sprede sig og slukke dette lys, det, kære læser, er nu op til dig.

Artikelen blev oprindeligt udgivet i det tyske tidsskrift Fusion, Vol. 40, No. 2, 2019, og EIR tidsskrift Vol. 48, No. 17, den 23. april 2021.

Fodnoter:

[1A] "Five-year averaged values of annual mean (1979-2016) tropical bulk TMT as depicted by the average of 102 IPCC CMIP5 climate models (red) in 32 institutional groups (dotted lines). The 1979-2016 linear trend of all time series intersects at zero in 1979. Observations are displayed with symbols: Green circles – average of 4 balloon datasets, blue squares – 3 satellite datasets and purple diamonds – 3 reanalyses. See text for observational datasets utilized. The last observational point at 2015 is the average of 2013-2016 only, while all other points are centered, 5-year averages." Fra J.R. Christys foretræde.

[1B] Præsentation af Henrik Svensmark på Nærum Gymnasium, den 28. August, 2017: <https://www.youtube.com/watch?v=lGaJvVoLsuM>.

[1C] "The linear trends of the average of the climate model simulations (red) and the averages of the three types of observational datasets described in the text." Fra J.R. Christys foretræde.

[2] For yderligere detaljer, se denne artikel: <https://climatechangedispatch.com/when-32-6-becomes-97-the->

bald-faced-lie-that-changed-the-western-world.html/

[3]

Se:

<https://skepticalscience.com/tcp.php?t=search&s=a&a=&c=3&e=3&yf=1991&yt=2011>

[4] Se: <http://www.sciencebits.com/bundestag>

[5] Et af de bedste eksempler er den Store Iltkatastrofe, som fandt sted for omkring 3 milliarder år siden, hvor cyanobakterier frigjorde enorme mængder af ilt i havene og i atmosfæren, og forårsagede en masseudryddelse.

[6] Gottfried Leibniz' Monadologi

[7] Leibniz' beskrivelse af $Vis\ Viva = m \times v^2$, fremfor Descartes' $m \times v$, er grunden til at dampmaskinen fungerer, da partiklers hastighed pludselig får en langt væsentligere rolle. Se også Leibniz, Papin and the Steam Engine: A Case Study of British Sabotage of Science: https://archive.schillerinstitute.com/educ/pedagogy/steam_engine.html

[8] Kypria; et fragment af et tabt episk digt fra det gamle Grækenland.

[9] Se Lyndon LaRouches "The Coming Fall of the House of Windsor," EIR magazine, Vol. 21, No. 43, October 28, 1994.

[10] Se H. Graham Lowrys How the Nation was Won: America's Untold Story, Vol. 1: 1630-1754, Executive Intelligence Review, Washington, D.C. 1988.

[11] Se David Shavins "From Leibniz to Franklin on 'Happiness,'" i Fidelio magazine, Vol. XII, No. 1, Summer 2003.

Gentrykt

her:

https://archive.schillerinstitute.com/fid_02-06/031_happinessA.html.

[12] Se Anthony Chaitkins "The 'Land-Bridge': Henry Carey's Global Development Program." EIR magazine, Vol. 24, No.19, May 2, 1997, pp. 30-53.

[13] Se Franklin Roosevelts søns, Elliot Roosevelts, bog Som Han Så Det.

[14] Se Helga Zepp-LaRouche, ed., The Hitler Book, New Benjamin Franklin House, New York, NY. 1984.

[15] Fra dokumentaren For All Mankind, the first part of which can be found here: https://youtu.be/otvtMfEI_9w?t=3

Schweiz nedstemmer CO₂-lov – "der er en grænse for en tyrans magt"

13. juni (EIRNS) – I dag i England udsendte G7-lederne i slutningen af deres tredages møde i Cornwall deres "Cardis Bay G7 Summit Communiqué" – vores fælles dagsorden for global handling for at 'genopbygge bedre'. B3W, som de kalder det – 'Build Back Better for the World' – perspektivet, der er skrevet ud på 25 sider, er ultragrønt, blottet for alt, hvad der virkelig er nødvendigt for at bekæmpe pandemier og hungersnød eller for at opbygge en moderne økonomi. Det indeholder direkte bankfolkenes svindelnumre baseret på kulstofmarkeder. Desuden er B3W et åbenlyst trick mod Kina og Bælte- og Vejinitiativet, der bygger reel infrastruktur over hele kloden. Præsident Biden og udenrigsminister Blinken praler af det. Hvem kan acceptere noget af dette?

Den passende reaktion ses i folkeafstemningen i dag i Schweiz, hvor folket nedstemte "CO₂-loven". Man kan høre ekkoet af "Der er en grænse for en tyrans magt ..." fra Rütli eden i 'Wilhelm Tell' af Friedrich Schiller.

Den schweiziske CO₂-lov, der er i fuld overensstemmelse med Paris-aftalen og den nye B3W, ville have gjort hverdagen umulig med brændstofafgifter og andre såkaldte decarboniserende foranstaltninger. Den blev udtænkt under fupnummeret om, at udledninger af drivhusgas må reduceres for at forhindre planeten i at blive overophedet. Nej-stemmerne kom fra landdistrikterne og andre valgkredse i 21 af de 26 schweiziske kantonen. Kun Genève, Basel, Zürich og andre byområder stemte grønt.

Der er andre vigtige udtryk for fornuft og suverænitet. I det amerikanske Vesten og landbrugsstaterne mobiliserer både lovgivere og borgere mod de grønne miljøforanstaltninger i Bidens særlov fra januar. Det specielle mål for ophævelse er det såkaldte "30 × 30" krav i bekendtgørelse 14 008, om at 30% af alt land og vand i USA skal tages ud af enhver produktiv anvendelse inden 2030, under det falske påskud at nedskære CO₂-emissioner og favorisere biodiversitet. Præcist samme 30 × 30 krav findes også i G7's "2030 Nature Compact", der blev frigivet i dag.

I opposition hertil har over 50 amter i 11 amerikanske stater vedtaget beslutninger om at ophæve denne foranstaltning. Den førende stat, der modsætter sig "30 × 30", er Nebraska, som har det mest kunstvandede landbrug af alle amerikanske stater og har over 97% af dets jord i privat ejerskab. Der er fremlagt lovforslag om ophævelse af "30 × 30" i både det amerikanske senat og Repræsentanternes Hus.

Men det geopolitiske aspekt af B3W rangerer lige så meget eller mere, korrupt og dumt end selv det grønne dogme. Biden fortalte på sin pressekonference efter G7 i dag i Cornwall Airport Newquay, undervejs til at tale med dronningen: "Jeg foreslog, at vi skaber et demokratisk alternativ til Bælte- og Vejinitiativet: 'Build Back Better'. Og de er enige om det, og det er sat i gang, såvel detaljerne i det – vi blev enige om, at vi vil sammensætte

en komité til at gøre det og fremkomme med det... vi vil insistere på, at der skal være høje standarder – for et klimavenligt, transparent alternativ til Bælte- og Vejinitiativet”.

Biden beskrev B3W: ”Det er en værdidrevet, gennemsigtig finansieringsmekanisme af høj standard, som vi skal etablere, til støtte for projekter inden for fire nøgleområder: klima, sundhed, digital teknologi og ligestilling mellem kønnene. Og vi tror på, at det ikke kun vil være godt for landene, men det vil være godt for hele verden og repræsenterer værdier, som vores demokratier repræsenterer, og ikke 'autokratisk' fravær af værdier”. Udenrigsminister Blinken sagde i morges på CNN fra Bruxelles, at USA vil "udnytte" privat finansiering til sit B3W og tage andre skridt, så de kan "gøre det på en mere positiv måde end Kina gør det med sit Bælte- og Vejinitiativ”.

Dette må høre op. Det er afgørende, at den anti-malthusianske modstand, fra Schweiz til Nebraska og andre steder, breder sig. Schiller Instituttets dialogproces, både på de formelle konferencer og igangværende, spiller den kritiske rolle med udbredelse og formidling af ideer til et nyt paradigme.

Der er ingen tid at spille i betragtning af det forfærdelige dødstal og modgangen fra pandemien, hungersnød og det økonomiske sammenbrud. Både ledere fra Verdenssundhedsorganisationen og Verdensfødevareprogrammet understregede dette i de seneste dage...

I Cornwall på G7-topmødet understregede WHO's direktør, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, at 70% af verden skal vaccineres inden 2022, tidspunktet for det næste G7-møde, men han sagde, at det, der blev lovet på G7-mødet i weekenden er "utilstrækkeligt”.

Direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley,

udsendte den 10. juni en særlig appel om fødevarehjælp til Etiopien, hvor 350.000 mennesker er i svær nød, og samlet set er 4 millioner mennesker usikre på fødevarer. Han sagde, at det var den mest akutte og dybe fødevarekrise i en enkelt nation i ti år.

Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni har titlen: "Til alles fælles bedste, ikke regler til gavn for de få!" <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-konference>

Vil menneskets historie nu ende i en tragedie, eller sejre i et nyt paradigme? Lær af Nikolas fra Kues (Cusanus), video ved Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche henvender sig til et publikum af unge mennesker fra hele verden om den tankemetode, som Nikolas fra Kues opdagede.

“(Nikolas fra Kues) udviklede en tankemetode, at tænke noget helt nyt... Det var ideen om, at menneskelig fornuft har evnen til at definere en løsning på et helt andet og højere niveau, end dem hvor alle konflikter og modsætninger opstod. Det tager fat på evnen til at tænke på en Enhed, der er af højere størrelsesorden og kraft end de Mange. Og

når man først har trænet ens eget sind til at tænke sådan (i overensstemmelse med modsætningernes sammenfald), har man den ufejlbarlige nøgle til kreativitet, og man kan anvende denne måde at tænke på i stort set alle tankedomæner. ” – Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet og en af verdens førende Cusanus-eksperter, insisterer på, at for at komme ud af den nye, mørke tidsalder må menneskeheden lære af faderen til Den gyldne Renæssance fra det 15. århundrede, Nikolas fra Kues. Vi må begynde med den underliggende krise: den i tankemetoden.

Billede: Nicholas of Cusa. credit: Nick Thomsen, CC BY-NC 2.0

Biden lander i Storbritannien, truer straks Rusland... igen

10. juni 2021 (EIRNS) – Umiddelbart ved ankomsten til Storbritannien onsdag holdt præsident Joe Biden en tale, der truede Rusland i lignende vendinger som dem han brugte i sin leder i Washington Post tidligere på ugen og i Det Hvide Hus' dekret af 15. april. ”Jeg er på vej mod G7, derefter til NATO's ministermøde og derefter til mødet med hr. Putin for at fortælle ham, hvad jeg vil have at han skal vide”, sagde Biden på RAF Mildenhall i Suffolk, England – hjemsted for en amerikansk optanknings-enhed. ”Vi søger ikke konflikt med Rusland, vi ønsker et stabilt forudsigeligt forhold,” sagde Biden. ”Jeg er klar over, at USA vil reagere på en håndfast og meningsfuld måde, når den

russiske regering deltager i harmfulde handlinger. Vi har allerede demonstreret det. Jeg vil meddele, at der er konsekvenser for at krænke demokratiets suverænitet i USA og Europa og andre steder”.

Kreml har erklæret sin hensigt om at forsøge at stoppe det frie fald i relationerne mellem USA og Rusland, og bemærkede at præsident Putin ikke er den første til at rejse spørgsmålet om sanktioner. Biden ser imidlertid ud til at være forprogrammeret til endnu en gang at levere truslerne, alt sammen under opsyn af udenrigsminister Tony Blinken, der vil deltage på topmødet.

Billede: Biden taler til US Air Force-personale på Mildenhall Air Base i Storbritannien 10. juni 2021

London og Washingtons politik “står i modsætning til menneskehedens fælles interesser, inklusive det amerikanske folk”

10. juni (EIRNS) – Præsident Joe Biden har indledt sin uges lange rejse til Europa – som kulminerer med et topmøde den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin – med et forudsigeligt og truende verbalt angreb mod Rusland. Hans bemærkninger var uden tvivl sød musik i ørerne hos det britiske etablissement, der orkestrerer et geopolitisk opgør mellem USA og Rusland og mellem USA og Kina. Som London Guardian muntert skriver i overskriften på en nylig

leder: "Joe Bidens mission på G7-topmødet: at rekruttere allierede til den næste kolde krig".

Men vil det hele udspille sig efter Londons plan? Ikke sandsynligt. Virkeligheden har en grim måde at vælte selv de bedst udtænkte utopiske planer på.

En ledende artikel i Kinas halvofficielle *Global Times* den 9. juni påpegede, at etablisementets politik for geopolitisk konfrontation "ikke er andet end bluff", omend farligt, fordi det "ikke kan løse det egentlige problem i USA og Vesten", som er den økonomiske sammenbrudskrise, der rammer hele den transatlantiske region. "Hvis USA skal konkurrere med Kina strategisk," hævdede lederen, "vil den grundlæggende måde være at genoplive sin egen økonomi". Men de politiske eliter i Washington, konkluderede lederen, "er meget længere fra at være i en konfrontation med Kina, end de er på en konfrontationskurs med tiden og med de fælles interesser for menneskeheden, inklusive det amerikanske folk".

Dette er en nøjagtig karakteristik. Menneskehedens og amerikanernes fælles interesser, som er hårdt tiltrængt i vores tid, ligger i en global alliance mellem alle nationer om et lynprogram for at overvinde COVID-pandemien. Det kræves at besejre selve coronaviruset – gennem verdensomspændende massevaccination, testning og nødvendige offentlige foranstaltninger. Men det kræves også at overvinde det, der forvandlede en ren virus til en fuld pandemi: sammenbruddet af den fysiske økonomi og især sundhedsvæsnerne, levestandarden og tilhørende økonomisk infrastruktur i løbet af de sidste 50 år.

En global mobilisering i denne retning – organisering af et globalt sundhedssystem med moderne kapaciteter i enhver nation i verden, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, gentagne gange har opfordret til – fokuserer på, og placerer centralt på scenen, det presserende behov

for den komplette internationale finansielle og økonomiske politik, som Lyndon LaRouche specificerede i sine berømte 'Fire Love'.

Bemærkninger leveret af Lyndon LaRouche for tyve år siden under en diskussion på en videokonference den 2. oktober 2001 med det peruvianske 'Society of Economist Engineers' tjener også til at opsummere nutidens strategiske situation:

"Så man på indføre et system for samarbejde, hvor man kan starte et stort udviklingsprojekt, hvor lande, der producerer mere højteknologi, vil producere det og sælge det på kredit til lande, der, ligesom det indre af Kina, har brug for denne overførsel af teknologi. Eller Indien. Og det marked – og USA's mulighed for at tage del i dette marked – er det bedste håb for USA.

Så hvis ikke vi samarbejder; hvis vi ikke kan samarbejde – på et tidspunkt, hvor Rusland er villig til at samarbejde, Kina er villig til at samarbejde, Indien ønsker at samarbejde og Europa ønsker at samarbejde – hvis ikke vi samarbejder, er vi vanvittige! Og derfor, hvis vi er vanvittige, hvad vi vil få, er omkostningerne for vanvid, hvilket er en ny mørk tidsalder. Sådan er det: Når menneskeheden ikke er fornuftig, når imperier ikke har haft fornuften til at stoppe med at være sindssyge, har de generelt ødelagt sig selv, som Romerriget og andre før det.

"Og vi er på det punkt, hvor... denne planet ikke kan fortsætte i den retning, som den går nu. Vi kan ikke fortsætte dette system, der er ved at gå i opløsning, og vi kan heller ikke have en konflikt af den type, som Mellemøsten-konflikten truer med, eller på de måder, som nogle mennesker forsøger at gribe dette spørgsmål om terrorisme an: Vi kan ikke have det. Fordi denne planet ikke vil overleve under disse omstændigheder.

"Og derfor tror jeg, det er sådan man skal se på det. Der

er ingen løsning undtagen en global løsning”.

Billede: Capitol Hill – Sdandsd, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

På tærsklen til tre topmøder – mobilisér for et nyt paradigme

8. juni (EIRNS) – Onsdag formiddag drager Joe Biden og hans kone på sin første rejse til udlandet som præsident, en otte dages tur til tre topmøder – G7 den 11.-13. juni i Cornwall, England; NATO's møde for statsoverhoveder den 14. juni i Bruxelles; og topmødet den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin i Genève. Princippet om at ledere af større nationer mødes for samarbejde er hårdt tiltrængt i nutidens verden med de mange kriser – den fortsatte pandemi, hungersnød og konfrontation til et punkt, hvor der er fare for en altomfattende krig.

Imidlertid er modstanderne af potentielt samarbejde og endog princippet om at tjene det fælles gode i fuld gang med enten helt at sabotere Biden-Putin-topmødet, eller på en eller anden fantasifuld måde at forsøge at dominere begivenhederne for at styre hele nationer ind i et dommedagsforløb med grøn dekonstruktion og konflikt. Det blev i går meddelt, at udenrigsminister Antony Blinken vil være sammen med Biden, når han mødes med Putin. Ikke overraskende, men ikke gunstigt.

Tilfældigvis vidnede Blinken på daglange kongreshøringer i 'Udvalget for bevillinger og Udenrigsrelationer' i

Repræsentanternes Hus hele dagen mandag, og i Senatet i dag. Det tilbagevendende tema, udtrykt med 'glat upartiskhed', var, at Rusland og Kina er amerikanske fjender; de er imod amerikanske "værdier" og så videre og videre. F.eks. Hævdede rep. Gerald Connelly (D-VA), at NATO ikke længere kun skulle være en forsvarsorganisation i den militære forstand, som den blev grundlagt, men nu være aktiv "for demokrati" mod ondartede ledere. "Det skal være en modgift mod Putin og Xi... Demokrati skal indbygges i NATO's arkitektur" for "demokratisk modstandsdygtighed". Blinken forsikrede ham om, at det vil være sådan. Han sagde, at Rusland i 2010 – det sidste år af NATO's formelle "konceptuelle" mandat – blev omtalt som en "partner", og Kina næppe nævnt overhovedet. Opretholdelse af demokrati mod disse nationer skal nu være NATO's officielle konceptuelle charter. Der var snesevis af sådanne udvekslinger og national chauvinisme på børnehaveniveau. Som NATO-chef Jens Stoltenberg sagde i den forgangne uge: NATO er ikke længere kun en militær alliance, men en "militær-politisk" alliance og "global", ikke kun i "Atlantehavsregionen", som navnet fejlagtigt antyder.

I tråd med alt dette vil Bidens første stop i morgen være Mildenhall, England, til Royal Air Force base, hvor 'U.S. Air Force 100th Air Refueling Wing' er placeret, den eneste permanente amerikanske beliggenhed for genoptankning i det europæiske operationsområde. Han vil tale til amerikansk personale. Torsdag vil han mødes med premierminister Boris Johnson, i hvad medierne beskriver som en lejlighed til at understrege det særlige forhold mellem USA og Storbritannien. Søndag tager Bidens til Windsor Castle for at mødes med dronningen.

Denne politiske stillingtagen er lige så giftig som den er farlig, men den er også vildledende. Det monetaristiske finanssystem, der er knyttet til det særlige økonomiske forhold mellem USA og Storbritannien, mellem Wall Street og

City of London, er nu i sin endelige slutfase. Det kan ikke fortsætte. Se på dagens hyperinflation, der forværres for hver time. Enten vil der være et gennembrud til et nyt paradigme for økonomisk politik og udenlandske relationer, der begunstiger folk og nationer, eller der vil være kaos og elendighed, med sandsynlighed for krig. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, pointerer dette kraftigt i nylige meddelelser og advarer om, at hyperinflationen viser, at en større faseændring er i vente. "Det kan ikke stå på for altid... ikke en dårlig uendelighed".

En manifestation af slutfasen er, at folk ikke har råd til at spise. Internationale priser på basisfødevarer – taget som en fællesbetegnelse – er i maj måned 38 procent højere end niveauet i maj 2020, målt og vægtet efter forskellige kategorier. Dette er den seneste rapport fra FN's fødevare- og landbrugsorganisations (FAO's) fødevareprisindeks, en månedlig undersøgelse, der blev udsendt den 1. juni. FAO giver detaljer – fx er prisen på majs steget 89 procent i løbet af denne periode; priserne på mejeriprodukter er steget med 28 procent osv.

Se på COVID-19 der nu raser på den sydlige halvkugle, såvel som i Indien samt visse steder i Sydøstasien. Den Panamerikanske Sundhedsorganisations seneste oversigt melder om udbrud fra Chile til det caribiske område.

I dette dystre billede er der punkter, der skiller sig ud som det modsatte paradigme for medfølelse, fornuft og klog politik. I kulisserne af det Internationale økonomiske Forum i Skt. Petersborg i sidste uge, mødtes præsident Putin med repræsentanter for adskillige medicinalfirmaer, investorer samt nationer, om planer for hurtigt at oprette produktionsfaciliteter mange steder for Sputnik V-vaccinen. Hidtil er 25 firmaer og 14 nationer involveret, plus 30 investorer fra 17 lande. Blandt statsoverhoveder på mødet (virtuelt) var Argentinas og Serbiens. Nationer der deltog

i etableringen af vaccine-faciliteter inkluderede Mexico, Tyskland, Italien, Hviderusland, Kina, Kasakhstan m.fl.

Dette illustrerer den ånd, der må italesættes overalt i mobiliseringen for et nyt paradigme for menneskeheden. Temaet for den kommende todages internationale (virtuelle) konference i Schiller Instituttet: "Til det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få!"

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-conference>

Der er ingen grænser for vækst i et anti-entropisk univers

6. juni (EIRNS) – Tidens hysteriske advarsler om en kommende naturkatastrofe forårsaget af klimaændringer er blot det seneste udtryk for den antihumane, moderne miljøbevægelses religion skabt i 1960'erne og 1970'erne. Den deler de falske profetier i *Grænser for Vækst* fra 1972, både en hensigt om at bruge angiveligt videnskabelige modeller til at retfærdiggøre politiske mål valgt af andre grunde, samt en vanvittig afvisning af den mest karakteristiske kvalitet ved den menneskelige art. Denne egenskab er kreativiteten, der giver os mulighed over historisk tid at opnå – hvad der set i evolutionær tid i det væsentlige er øjeblikkelige transformationer – udvikling af nye ressourcer og en forbedret evne til at skabe et mere opelskende kunstigt miljø.

Anti-entropisk vækst karakteriserer universet som helhed.

Frembruddet af pattedyrenes tidsalder erstattede størstedelen af de langt laverestående krybdyr, ikke på grund af en ekstern begivenhed, men fordi pattedyrenes liv var præget af en højere energiintensitet end krybdyrenes, og ved skabelsen af et mere stabilt indre miljø (varmblodet endotermi), der understøtter mere specifikke og kraftige biokemiske reaktioner.

Således udvikler også den menneskelige art nye ressourcer gennem opdagelse af nye principper – omdannelse af uran fra en aldeles ubrugelig gul sten til den mest koncentrerede form for brændstof. Og således udvikler den menneskelige art det forbedrede kunstige miljø baseret på en platform med fysisk infrastruktur, der gør det muligt for individuel foretagsomhed og produktive processer at trives i et medium med effektiv transport, sunde mennesker og rigelig energi.

Hvis vi vil lære af naturen, er det ikke ved at søge at opretholde den nuværende tilstand i verdens (langt fra ideelle) klima, flora og fauna. Set i et længere tidsperspektiv, afsløres en biosfære, der er præget af *forandring*, og ved en *stigende* intensitet af liv.

At standse vækst er at ødelægge samfundet. Lyndon LaRouche polemiserede strålende mod *Grænser for Vækst* på netop dette grundlag, og skrev årtier senere om det karakteristiske ved økonomisk vækst: "Generelt er den økonomiske produktivitet i en økonomi begrænset opadtil af energitætheden i de grundlæggende former for energiproduktion, der anvendes i den pågældende økonomi. Jo højere energitætheden er, jo billigere er energien i forhold til de sociale omkostninger ved at producere den, og desto mere rigelig energi vil dermed være tilgængelig til at udvide økonomien. Det trinvis fremskridt fra en fuldstændig fissionsenergiøkonomi til en fusionsenergiøkonomi er den eneste udviklingsvej, der gør det muligt for vores nation og verden at øge den effektive hastighed af kapitalformation ind i det næste århundrede og derefter.

Det er den eneste politik, der fører til vellykket overlevelse af vores civilisation".

Naturen og den menneskelige sjæl råber: *Fremskridt* er det sandeste stof!

De onde tåber, der i dag forsøger at skabe et globalt imperium som en mekanisme til at håndhæve ødelæggelsen af energi og produktivitet – uløseligt forbundet med deres såkaldte "klimamål" – forsøger det umulige. Menneskeheden kan ikke ophøre med at vokse uden at ophøre med at eksistere som menneskehed. Selvom denne moderne britiske finansielle "miljømæssige" imperialism ikke kan lykkes, er spørgsmålet, om vi vil afvise dens falske afguder og anføre en fornyet, lidenskabelig kulturel bevægelse baseret på det menneskelige individ, *imago viva Dei* (skabt i Guds billede, red).

Verdensledere diskuterer at forlade den amerikanske dollar – Glass-Steagall behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt. Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede

internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktioner udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktioner anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem, selv når handlen ikke har noget med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktioner er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale

valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer. Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablissement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiell opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsætningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere cheflæge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise. Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilanden økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i 1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskehedens fælles mål: at forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund

kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, imago viva dei (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".

Sørg for at nødforanstaltninger for det fælles bedste erstatter hyperinflation og geopolitisk vanvid

1. juni (EIRNS) – I en udsendelse fra Asien i dag udtalte manden, der anses for at være forfatteren af den triumferende amerikanske nationale forsvarsstrategi, Elbridge Colby, udsendt i januar 2018, at der ikke er nogen grund til at have amerikanske udenrigs-relationer, med undtagelse af opretholdelsen af USA's beredskab til at vinde konventionelle krige, og, såfremt det er nødvendigt, at føre atomkrig. Colby er den tidligere

viceforsvarsminister for strategi og styrkedeployering. Han var den fremtrædende gæst på morgenens program hos *Asia Times* med titlen: "Hvad kunne starte en stillehavskrig, og hvem ville vinde den".

Selvom ideen om atomkrig kan være forfærdelig, sagde Colby, skal man være forberedt på det. Han sagde, at Kina muligvis ville beregne forkert og indlede en krig om Taiwan i den tro, at USA ikke vil gribe ind. Colbys forsvarsstrategi fra 2018 definerede Kina og Rusland som strategiske konkurrenter, der må inddæmme økonomisk og militært, hvis det viser sig nødvendigt.

Colby blev bedt om at svare på et spørgsmål, der blev stillet af {EIR}-deltager Mike Billington, (dog ikke identificeret ved navn af ordstyreren, David Goldman, der har bevæget sig langt væk fra tidligere at have samarbejdet med Lyndon LaRouche). Som svar på: "Hvorfor skulle USA ikke bare slutte sig til Kina i Bælte- og Vej-Initiativet for at opbygge verden?" svarede Colby: "Det ville stride helt imod den menneskelige natur. G2 [to konkurrerende regeringer, der kommer sammen] fungerer aldrig. Tilskyndelsen til at hvert land vil søge at opnå en fordel frem for det andet er simpelthen for stor. "Med andre ord: 'Den Westfalske Fred' – der tog hensyn til de andres interesser – fandt aldrig sted. Colby fortsatte," Kina ønsker at have et stort område, hvor det har herredømme, sætter de økonomiske regler, har overherredømme, som de plejede at sige ... "

Det er denne ondsksfulde tankegang, der ligger bag, ikke kun den ekstreme krigsfare i verden i dag, men også den økonomiske ødelæggelse fra 'den store grønne nulstilling'. Det manifesteres på mange måder...

For eksempel det faktum, at der ikke er noget effektivt internationalt samarbejde i gang for en vellykket global vaccinationskampagne for at stoppe pandemien. Verdenssundhedsforsamlingen (World Health Assembly) med

over 190 nationer sluttede i dag (24. maj – 1. juni) med en erkendelse af denne mangel.

Se på den manglende reaktion på de åbenlyse overvågningsoperationer fra det amerikanske National Security Agency (NSA) og de danske myndigheder i årevis, for ikke at nævne andre spionageaffærer og beskudte operationer foretaget af 'Five Eyes' og 'The Nine Eyes' (med tilføjelse af Holland, Norge, Frankrig samt Danmark). Den serbiske præsident Aleksandar Vucic sagde i denne uge, at NSA's danske udspioneringsskandale og manglende reaktion viser, at der ikke er nogen international lov, intet princip og ingen moral tilbage i internationale relationer.

Helga Zepp-LaRouche citerede i dag disse eksempler og bemærkede, at det i øjeblikket står "meget, meget klart, at Vesten med deres geopolitiske besættelse ignorerer befolkningernes fælles bedste". Schiller Instituttet er uundværligt med henblik på at frembringe politik og principper til at håndtere kriserne gennem dialogprocessen og konferencer. Især begivenheden 26.-27. juni er anledning til at slå til lyd for nødvendigheden af en Glass/Steagall-bankreorganisering og tilhørende kreditpolitik, der er presserende nødvendige i USA og rundt om i verden, og som kun kan diskuteres og indføres gennem en ny Bretton Woods-konference med førende nationer. Den falske "videnskab" bag den grønne nulstilling må afsløres og afmonteres. Tilgangen som bruges af Komitéen for 'modsatningernes Sammenfald til løsning af kriser ved at overvinde mindre forhindringer, tage fat på menneskehedens fælles mål, er afgørende og må brede sig internationalt.

Zepp LaRouche understregede yderligere, at tidshorisonten for at gøre dette "ikke er endeløs... ikke en dårlig uendelighed". Nej; den nuværende hyperinflation viser, at en større faseændring snart er i vente. Vi er nødt til at sikre, at vores ideer for menneskeheden får overhånd... og ikke folkemordernes.

Billede: Snip fra internet

**Videokonference: Live
links, talerlisten og ny
invitation:**

**For det almene vel af alle
mennesker, ikke regler, som
er til fordel for de få.**

**Schiller Instituttets
online internationale
konference den 26.-27. juni
2021 kl. 15 dansk tid eller
bagefter**

Tilmeling her for at modtage opdateringer og linkene
direkte til din e-mail.

Ellers ville det kunne ses her på denne side.

Lørdag den 26. juni kl. 15 dansk tid:

Panel 1:

Moderator: **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute

1. Mozart's, *Laudate Dominum*, Schiller Institute Chamber Singers
2. Keynote Address, **Helga Zepp-LaRouche**, President, The Schiller Institute
3. **Dr. Andrey Kortunov** (Russian Federation), Director General, Russian International Affairs Council: "Has the Geneva Summit Changed Relations Between the U.S. and Russia?"
4. **Malik Ayub Sumbal**, (China) Geopolitical Analyst, Current Affairs Commentator and Author of *Tovuz to Karabakh: A Comprehensive Analysis of War in South-Caucasus*: "A Divided World Amid Covid and Future Pandemic Risks & Challenges."
5. **Atul Aneja** (India), Editor, *India Narrative.com*: "Engaging Russia and China as Part of a New World Order-What Can India Bring to the Table?"
6. **Col.(ret.) Richard H. Black** (U.S.), former State Senator (Virginia), former head of the U.S. Army's Criminal Law Division, U.S. Pentagon: "U.S.-China Relations: A Pathway for War Avoidance and Cooperation"
7. **Ray McGovern** (U.S.), Analyst, Central Intelligence Agency (CIA-ret.), Co-Founder, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS): "When One Step Back Is Also One Step Forward: The Coincidence of Opposites"
8. Question & Answer Session

Panel 2: kl. 20 dansk tid

Moderator: **Jason Ross** (U.S.), Science Advisor, The Schiller Institute

1. **Megan Dobrodt**, President, Schiller Institute (U.S.A.): "Why the Universe Needs More People"
2. **Kelvin Kemm, Ph.D.** (South Africa), nuclear physicist, former Chairman of the Nuclear Energy Corporation of

South Africa: "An Engineer's Approach to Power and 'Renewables'"

3. **Emanuel Höhener** (Switzerland), Consulting Engineer in Energy Sector, Chairman of the Switzerland-based think tank Carnot-Cournot Network: "Swiss Vote 'No' to New CO₂ Law"
4. **Prof. Augustinus Berkhout** (Netherlands); Emeritus Professor of Geophysics, President of the Climate Intelligence Group: "The Good News About CO₂"
5. **Prof. Horst-Joachim Lüdecke** (Germany), Physicist (Fluid Mechanics), Emeritus Professor, Saarland University for Technology and Economics: "Climate Cycles and Global Warming"
6. **Prof. Nicola Scafetta** (Italy), Department of Earth, Environmental and Resources Sciences, Università degli Studi di Napoli Federico II: "Why The Climate Models Don't Work"
7. **Ben Greenspan, M.D.** (U.S.); Board of Directors, The American Board of Science in Nuclear Medicine; Past President, Society of Nuclear Medicine and Molecular Imaging: "Introduction to Nuclear Medicine"
8. **Paul Driessen** (U.S.), Senior Policy Advisor, Committee For A Constructive Tomorrow (CFACT), author of *Eco-Imperialism: Green Power, Black Death*: "The Biden-AOC Green New Deal Fraud: Unsustainable, Unaffordable, Eco-Destructive, Carbon-Colonialist"
9. **Vincenzo Romanello**, PhD (Italy), Nuclear Engineer, Research Center Rez, Founder, "Atoms for Peace" Czech Republic: "Building a Nuclear Power Platform for the World"
10. Question & Answer Session

Søndag den 27. juni kl. 15:

Panel 3:

Moderator: **Harley Schlanger** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarite et Progres, former Presidential candidate: "Why the Challenge of Public Health, Education and Food Policy Are a One"
2. **Paul Gallagher** (U.S.), Editorial Board, *Executive intelligence Review (EIR)*: "The Central Banks' Regime Change and the Great Reset"
3. **Dennis Small** (U.S.), Ibero-American Editor, *Executive Intelligence Review (EIR)*: "Double or Nothing: The LaRouche Program for Mankind's Durable Survival"
4. **State Senator Mike Thompson** (U.S.-Kansas), Chairman of Senate Utilities Committee: "How Americans Are Herded Into 'Green' Energy, by Weaponized, Politicized, Monetized Science"
5. **Mike Callicrate** (U.S. – Kansas), Cattleman, Founder of Ranch Foods Direct, Policy Advocate, Operator of Mike's "No Bull" Blog: "The State of U.S. Ag and Solutions"
6. **Daisuke Kotegawa** (Japan), Former Official, Ministry of Finance, Japan; former Director for Japan at the International Monetary Fund (IMF): "Valuable Lessons on the Financial Crisis from Experiences in Japan"
7. **Marc Gabriel Draghi** (France), Economist, Jurist and Author: "Hyperinflation: A Step of the Great Reset to Destroy Our Freedoms"
8. **Pedro Rubio** (Colombia), President of the Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic: "COVID and Economic Austerity Are Devastating Colombia"
9. Question and Answer Session

Panel 4: kl. 20.00 dansk tid

Moderator: **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Dr. Joycelyn Elders** (U.S.), former United States Surgeon General, and **Dr. David Satcher** (U.S.), 16th

Surgeon General of the United States, former U.S. Assistant Secretary of Health, former Director, Centers for Disease Control and Prevention (CDC): "The Common Good Of All People Requires a Global Modern Health Care System"

2. **Helga Zepp-LaRouche**, President, The Schiller Institute
3. **Boris Meshchanov** (Russia), Counselor, Russian Federation Mission to the United Nations (NY): "The Russian Perspective on a Global Sustainable and Sustained Recovery"
4. **Dr. Khadijah Lang** (U.S.), Chairman, National Medical Association (NMA) Council on International Affairs; President, Golden State Medical Association, and **Marcia Merry Baker** (U.S.), Editorial Board, *Executive Intelligence Review*: "Mozambique Pilot Aid Shipment – Action Diplomacy for World Health Security"
5. **Major General (ret.) Peter Clegg**, U.S. Army and Rear Admiral (ret.), and **Marc Y.E. Pelaez** (U.S.): "National Defense Against Germ Warfare – The Military and Healthcare"
6. Question & Answer Session #1
7. **Mayor David Castro** (Honduras), President, Mayors Without Borders Coalition: "Greetings to the Conference"
8. **Diane Sare** (U.S.), Candidate for United States Senate in New York; founder, Schiller Institute NYC Chorus: "*E Pluribus Unum*: What We Can Learn from Beethoven"
9. Declaration of Independence and Rütli Oath
10. Question & Answer Session #2

Invitation:

USA's præsident Joe Biden og den russiske præsident Vladimir Putin dukkede frem fra deres fire-timers diskussion på topmødet i dag i Genève, Schweiz, for at

præsentere verden for en "fælles erklæring fra USA og Rusland om strategisk stabilitet", hvis korte tekst indeholder følgende centrale forpligtelse: " I dag bekræfter vi igen princippet om, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Den nøjagtige sætning blev brugt af præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres berømte topmøde i november 1985 på samme sted, på højdepunktet af Den kolde Krig.

Præsidenterne Biden og Putin blev yderligere enige om at etablere en bilateral strategisk stabilitetsdialog for holdene af eksperter på begge sider, for at påbegynde arbejdet med de utallige sikkerhedsrelaterede problemer, som de to lande og verden står over for. Topmødet, som begge ledere var enige om, var konstruktivt, og et første skridt i retning af at forbedre de amerikansk-russiske forbindelser, der er dalet til det laveste niveau i årtier, muligvis nogen sinde.

Strategisk er dette et skridt væk fra afgrundens rand og et presserende nødvendigt skridt. Men det er et lille første skridt, som endnu ikke er sikkert, og som fjender af fredeligt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina ihærdigt vil agere for at stoppe. For at fremme fredsprocessen kræves der samarbejde mellem lederne af verdens største nationer, især Rusland, Kina og USA.

Den kommende 26.-27. juni internationale Schiller Institut-konference, 26.-27. juni, med fire paneler er den bedste lejlighed for menneskeheden til at gøre dette til en levedygtig, holdbar forpligtelse. Politiske og institutionelle ledere fra hele verden vil italesætte den bydende nødvendig af at opbygge en anti-malthusiansk alliance for at afslutte både fremstormen mod krig og den sindssyge "Green New Deals" bestræbelser på at standse fremskridt og affolke kloden. Vigtigst af alt vil vi præsentere Lyndon LaRouches idéer, som den eneste

levedygtige, langsigtede strategi for at vinde en holdbar fred.

Dagens lille fremskridt må nu, for at lykkes, følges op af gennemførelsen af denne politik: samarbejde om at opbygge et sundhedssystem i verdensklasse i enhver nation på planeten for at besejre pandemien; fælles arbejde inden for rumvidenskab og udforskning; og konkursreorganiseringen af det eksisterende finansielle system for at stoppe den truende hyperinflationære eksplosion i at ødelægge alle fysiske økonomier.

Tilbage i marts 1984 tog Lyndon LaRouche netop fat på disse spørgsmål i et dokument med titlen "LaRouche-doktrinen: udkast til aftalepapir mellem USA og USSR." (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf). LaRouche udarbejdede dokumentet et år efter, at hans drøftelser med Reagan-administrationen havde ført til Ronald Reagans berømte bekendtgørelse af 'Strategic Defense Initiative' i marts 1983, og lidt mere end et år før Reagan tog denne tilgang til topmødet i 1985 med Gorbatsjov i Genève. I dokumentet siger LaRouche:

"Det politiske fundament for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for alle.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i kølvandet af den moderne kolonialisme gradvis afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

"For så vidt som USA og Sovjetunionen anerkender en forøgelse af de produktive arbejds kræfter overalt på planeten som værende af afgørende strategisk interesse for begge parter, er de to supermagter bundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter...

"Supermagterne er i fællesskab enige om vedtagelsen af to opgaver som menneskehedens fælles interesse såvel som den specifikke interesse for hver af de to magter: 1) Etablering af fuld økonomisk retfærdighed under overholdelse af betingelserne for det individuelle liv i alle nationer på planeten i en periode på ikke mere end 50 år; 2) Menneskets udforskning og kolonisering af det nærliggende rum som menneskehedens fortsatte fælles mål og interesse under og efter afslutningen af den første opgave. Vedtagelsen af disse to arbejds mål som den fælles opgave og de respektive interesser til fælles for de to magter og andre samarbejdende nationer, udgør det centrale referencepunkt for udhuling af de potentielle politiske og økonomiske årsager til krigsførelse mellem magterne".

Spred budskabet!

Baggrund:

En verdensomspændende anti-malthusiansk modstand tager form

Tænk på Mahatma Gandhis uventede, vellykkede knusende sejr over det britiske imperium i Indien, som Lyndon LaRouche, en af medstifterne af Schiller Instituttet, var vidne til, opmuntredes og blev dybt ændret af, som en ung amerikansk soldat i Indien ved afslutningen af 2. verdenskrig.

Schiller Instituttets kommende todages online internationale konference den 26.-27. juni vil formidle en hurtig impuls til menneskehedens store håb for at befri planeten for oligarkisk geopolitik en gang for alle. Husk, at tilsyneladende svagere kræfter gennem hele menneskets

historie kan og har omstyrtet dumme, grusomme giganter. Vi er nu på kanten af uendelig potentialet til at gøre dette over hele verden.

I dette øjeblik under COVID-pandemien, der raser i Indien og spredes over hele Sydøstasien, tager flere og flere stemmer bladet fra munden, forfærdet over den voksende hungersnød, morderiske sanktioner og tilsyneladende uendelig krig. Vi kan med Schiller Instituttet opfylde intentionerne fra folk som Gandhi, Benjamin Franklin og modige enkeltpersoner, der kom før os, og sikre en fremtid for vores eftertid.

Putin-Biden-topmødet: Et potentielt skridt i den rigtige retning- Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 29. maj 2021

På trods af at forholdet mellem USA og Rusland rammer et nyt lavpunkt, da angloamerikanske oligarker har til hensigt at gennemføre et regimeskift i både Moskva og Beijing, mener Helga Zepp-LaRouche, at et topmøde, hvor Putin og Biden taler direkte sammen, tilbyder en mulighed for at komme væk fra et fremstød mod krig.

Dette topmøde kommer på et tidspunkt, hvor der er opstået en ny kamplyst mod Den store Nulstilling (Great Reset) og den grønne New Deal, som sammen opreklamerares for at redde et bankerot finanssystem. To eksempler, som hun citerede, var et videnskabeligt forum i Italien, hvor førende klimaforskere forkastede de modeller, der bruges af dem som tror på menneskeskabte klimaforandringer, samt den schweiziske regerings afvisning, i Wilhelm Tells suveræne tradition, af krav, der blev stillet af EU.

Men faren for krig forbliver, især med udsigten til at Det grønne Parti i Tyskland vil være med i den næste regering efter valget i september, og at dets førende kandidat, Annalena Baerbock, muligvis bliver kansler med fuld støtte for hendes kandidatur fra de transatlantiske krigshøge. Helga Zepp-LaRouche fremhævede, som en del af denne krigsfare, at Det grønne Partis leder, Habeck, opfordrede til at bevæbne Ukraine, på trods af tilstedeværelsen af åbne nazister i forsvars- og sikkerhedssektoren, samt optrapningen mod Lukashenko-regeringen i Hviderusland.

Se webcastet her

**‘Rapport siger, at Danmark
hjælp USA med at udspionere
Merkel og europæiske
allierede’.**

China Plus-interview med Helga Zepp-LaRouche

Interview I *China Plus World Today* med Helga Zepp-LaRouche (*China Plus* er det officielle engelske websted for *China Radio International*.)

Mandag 31. maj 2021

WORLD TODAY: Du lytter til World Today. Danmarks efterretningstjeneste hjalp USA med at udspionere europæiske politikere, herunder den tyske kansler Angela Merkel fra 2012-2014, rapporterer danske medier. Ifølge en rapport fra Danmarks Radio samarbejdede Forsvarets Efterretningstjeneste med det amerikanske NSA for at indsamle informationer, og efterretninger blev indsamlet om andre embedsmænd fra Tyskland, Frankrig, Sverige og Norge. Lignende beskyldninger dukkede op i 2013. Dengang afslørede hemmeligheder lækket af den amerikanske whistleblower Edward Snowden, at NSA havde aflyttet den tyske kanslers telefon.

For yderligere oplysninger har vi nu Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tyskbaseret politisk og økonomisk tænketank, på linjen.

Tak fordi du er med os, Dr. LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, goddag.

WORLD TODAY: Kunne du først fortælle os mere om, hvad de danske medier har fundet?

ZEPP-LAROUCHE: Det er i grunden en sjov historie, fordi al denne information i det væsentlige var kendt i 2015, nemlig at NSA benytter sig af det faktum, at man i Danmark har transatlantiske kabler, hvorved man kan udspionere alt hvad der foregår i østblokken, men også internationalt. Alt

dette kom frem i 2015, men der skete egentlig ikke noget. Merkel sagde på det tidspunkt "Åh, at udspionere sine allierede – det går virkelig ikke an", men derefter skete der absolut intet! Sidste år lakkede den samme historie atter, og igen skete der intet.

Så der er tilsyneladende en eller flere whistleblowers i den danske efterretningstjeneste, der siger, at dette bare er for meget. Det sætter spørgsmålstegn ved Danmarks suverænitet, det danske folks interesser. Så de lakkede vedvarende de samme oplysninger, og nu er det blevet taget op af et helt netværk af europæiske mediekredse – Le Monde og tysk tv, norsk og svensk tv – og de har fået adgang til de interne dokumenter fra den danske efterretningstjeneste, og det er således, at nyheden opstod.

WORLD TODAY: Tror du, at Angela Merkel måske vil reagere anderledes denne gang? Og hvad har reaktionen på denne rapport hidtil været i Tyskland og måske andre dele af Europa?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at denne whistleblower, fordi han ser, at der ikke har været nogen reaktion, har til hensigt at fortsætte med at lække oplysningerne for at opbygge trykket. Så nu har [Peer] Steinbrück, der er tidligere [SPD] kanslerkandidat, sagt, at dette er en skandale. De norske og svenske ministre sagde, at de nu kræver en efterforskning. Vi er nødt til at se, hvad der sker, for alt dette fandt allerede sted sidste år, og jeg tror, det helt afhænger af, at befolkningen siger, at hvis disse regeringer tillader, at alle bliver udspioneret, forsvarer disse regeringer naturligvis ikke deres respektive befolknings interesser. Så jeg tror, vi bliver nødt til at se, hvordan dette udvikler sig.

WORLD TODAY: Og efter nyheden om rapporten søndag beskyldte Edward Snowden den amerikanske præsident Joe Biden for i første omgang at være dybt involveret i denne skandale.

Hvorfor siger han det?

ZEPP-LAROUCHE: [ler] Fordi det er sandt! Det er velkendt for alle, der har lyttet til Edward Snowden, og der er en hel gruppe af amerikanske whistleblowers, der har sagt lignende ting, nemlig at NSA udspionerer alt – alt hvad der foregår i verden. De spionerer på e-mails, bærbare computere, telefonopkald, og de samler alt dette i gigantiske lagerfaciliteter. Og de samler ikke blot oplysninger på en enkelt person eller et emne, de samler alt. Og når de først har det, kan de senere gå tilbage med søgeord og fremkalde specifikke ting, de ønsker.

I virkeligheden er denne NSA-operation blevet til en verdensomspændende overvågningsstat. De laver jo en masse ståhej om overvågning i Kina og Rusland og så videre, men virkeligheden er, at den britiske GCHQ, der svarer til NSA, samt NSA bare indsamler det hele. Og jeg synes naturligvis, at Biden, både i sin egenskab af vicepræsident og nu som præsident, står i spidsen for det.

WORLD TODAY: OK, men hvorfor ville USA udspionere sine allierede?

ZEPP-LAROUCHE: Fordi de tror, at de kan forsvare en unipolær verden, og for dem giver det ikke mening at der kan være noget galt med det. For dem er det helt normalt og selvindlysende, at de skal gøre det.

Jeg mener jo, USA, desværre – og jeg tror, at nogle embedsmænd i Kina er opmærksomme på det – at USA har vendt sig væk fra deres oprindelige værdier fra Den amerikanske Frihedskrig, hvor det blev grundlagt som en republik, og i de seneste år – faktisk årtier kan man sige – har allieret sig med det britiske imperium, der styrer verden på basis af 'the special relationship', hvorved de tror, at hvis de opfører sig som det britiske imperiums muskelkraft, så er det sådan, de håber på at kunne regere en unipolær verden.

WORLD TODAY: Men tror du, at dette vil have en indvirkning

på Amerikas forhold til dets vigtigste allierede, fordi Joe Biden søger at genopbygge alliancer?

ZEPP-LAROUCHE: Det spørgsmål, som jeg og mange andre mennesker stiller sig selv, er: Hvorfor kom der ingen reaktion, efter at disse historier kom frem i 2015, i 2020? Jeg mener, danskerne vidste tydeligt hvad de lavede, men de ville ikke gøre noget vrøvl over det. De ville ikke lave brok i foretagendet. Det er næsten som om de foretrækker at være slaver for den store herremand, frem for at blive smidt ud af klubben! Det er jo en komplet skandale: Det sætter spørgsmålstegn ved hele dette spørgsmål om "vestlige værdier", de store vestlige demokratier, menneskerettighederne, alle disse ting. Hvorledes beskyttes de europæiske borgeres menneskerettigheder af deres regeringer?

Jeg håber, at der vil blive stillet nogle meget klare spørgsmål til præsident Biden, når han deltager i G7-mødet. Jeg mener, jeg tvivler på det, fordi disse ledere har ikke udvist... de vil hellere være en del af "Five Eyes" og "Seven Eyes" og alt det der, snarere end at forsvare deres egne borgere

WORLD TODAY: Tak, til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tyskbaseret politisk og økonomisk tænketank. Du lytter til World Today.

Billede: NSA: U.S. government, Public domain, via Wikimedia Commons, FE: By Skjoldbro – Own work, CC BY-SA 4.0,

POLITISK ORIENTERING den 31. maj 2021: Hvad er Danmarks interesser? At være spion for NSA imod Danmarks naboer? Eller noget helt andet?

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Resumé:

Rettet:

COVID-19: USA hamstrer vacciner mens Rusland og Kina sender vacciner til fattige lande.

Vi kan ikke besejre pandemien, med mindre vi sikrer vacciner til alle lande uanset om de kan betale for dem. USA, Rusland, Kina og andre nationer må samarbejde om at bygge et moderne sundhedsvæsen i alle lande.

NSA-FE og Operation Dunhammer:

Efter Tom Gillesberg beskrev DR's afsløring, stillede han spørgsmålet "Hvad er Danmarks interesser?

Er det regimeskiftepolitik, som i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Iran?

Eller Ukraine, Rusland, Kina og Hviderusland?

Er det at medvirke til at spionere mod Tyskland, Frankrig, Sverige og Norge på vegne af NSA, USA's overvågningstjeneste?

Eller skal vi arbejde for et nyt paradigme, hvor USA og Europa samarbejder med Rusland, Kina, Indien og andre nationer for at skabe økonomisk udvikling – at løse konflikterne gennem at gå op i en højere enhed/modsætningernes sammenfald, hvor vi løser problemerne gennem at finde vores fælles interesser.

Hviderusland: Aktivist Roman Pratasevich, der blev arresteret efter hans fly blev tvunget til at lande i Hviderusland, har været aktiv militært i Ukraine med den højreekstremistiske Azov-batallion. Havde møder på højt niveau i USA og fik masser af støtte derfra. En britisk-amerikansk efterretningsoperatør?

USA-Rusland: Topmøde mellem Biden og Putin den 16. juni i Schweiz. Et skridt i den rigtige retning, hvis det ikke bliver saboteret.

Helga Zepp-LaRouches talte til Moskvas Akademiske Økonomisk Forum bla. om den blindgyde grøn omstilling og grøn New Deal er, da det er et fatalt tilbageskridt at sænke energikildernes og samfundets energigennemstrømningstæthed i stedet før at øge den.

Den grønne New Deal betyder en massiv sækning af levestandarden, især i de fattige lande. Vi har brug for økonomisk udvikling i stedet for.

Finansverdenen: Centralbankernes massive pengepumpning begynder at vise sig i stigning i råstofpriserne. Hvis de hæver renten for at bekæmpe inflationen, går mange firmaer, som lever på lånte penge, konkurs. Vi har brug for LaRouches fire økonomiske love, begyndende med en Glass/Steagall-bankopdeling.

Følg med i Schiller Instituttets onlinekonference den 26.-27. juni og organiserer andre til at gøre det samme. Kontakt os og bliv aktiv.

Schiller Instituttet · Hvad er Danmarks interesser? At være spion for NSA imod Danmarks naboer? Eller noget helt andet?

Energi-gennemstrømningshastighed som kriterium for fysisk økonomi – af Helga Zepp-LaRouche

27. maj (EIRNS) – Det årlige Akademiske økonomiske Forum i Moskva blev afholdt den 26.-27. Maj 2021 under titlen: "Global transformation af moderne samfund og Ruslands nationale udviklingsmål". Grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, blev inviteret til at tale under et panel ved 'Financial University of Moscow' den 27. maj som en del af konferencen. En rapport og evaluering af de mange andre taler der blev holdt ved den lejlighed, hvilket omfattede adskillige fremtrædende repræsentanter fra Ruslands politiske, økonomiske og finansielle institutioner, vil følge. Det følgende er en ikke-redigeret version af hendes bemærkninger, og bør ikke offentliggøres i denne form.

Jeg vil gerne takke arrangørerne af denne meget vigtige konference for at invitere mig til at tale til jer.

Det er næsten halvandet år siden udbruddet af COVID-19-pandemien: Hvad har vi lært om, hvordan de forskellige

modeller for styring og økonomi – USA og EU på den ene side og Kina og nogle andre asiatiske lande på den anden – var i stand til at klare krisen? Man kender svaret: mens pandemien stadig ikke er under kontrol i det såkaldte "Vesten" og raser ude af kontrol i mange lande i Latinamerika, Asien og Afrika – havde Kina stort set bragt situationen under kontrol inden for to måneder, og det samme gjorde nogle andre asiatiske lande, hvis grundlæggende værdisystem prioriterer det almene vel frem for den overdrevne individualisme, man finder i Vesten.

Pandemien afslørede også de grundlæggende svagheder ved det privatiserede sundhedssystem i Vesten, såsom sårbarhed i forsyningskæderne for medicinsk udstyr på grund af udlicitering af produktion til lande med "billig arbejdskraft", sammenlignet med effektiviteten af den kinesiske model.

Men det var udviklingslandene, der betalte den højeste pris, da det neoliberale system fratog dem mulighederne for at have effektive sundhedssystemer. Allerede i 1973 havde min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advaret om, at Den internationale Valutafonds politik med betingelser pålagt den såkaldte 3. verden, som satte gældsbetalinger før investeringer i sundhed, uddannelse, infrastruktur osv., ville føre til fremkomsten af pandemier, gamle såvel som nye sygdomme, da man ikke kan sænke immunforsvaret for hele kontinenter over længere perioder uden at forårsage sådanne virkninger...

Efter den systemiske finanskrisen i 2008 blev der ikke gjort noget for at korrigere krisens grundlæggende årsager. I stedet førte centralbanker ubønhørligt en politik med kvantitative lempelser, nul- og endog negative rente, der favoriserede spekulation på bekostning af investeringer i realøkonomien. Det udvidede kløften mellem rige og fattige, udhulede produktiviteten i den fysiske økonomi og opbyggede en inflationsboble, der forblev skjult i nogen tid. Da

Covid-19-pandemien og de efterfølgende nedlukninger ramte, tjente de forskellige "stimulanser" og "genopretningsprogrammer" som et velkomment påskud til fortsat at holde hånden under et allerede bankerot finanssystem.

Federal Reserves (Den amerikanske Centralbanks) samlede aktiver voksede fra under 1 billion i 2008 til over 4,1 billioner i september 2019 til 7,8 billioner ved udgangen af 2020. Tilsvarende voksede Den europæiske Centralbanks balance fra 1,5 til 4,6 til 7,5 billioner med udgangen af april 2021. På indeværende tidspunkt er der en hidtil uset stigning i pengeskabelsen på 75 % år for år, hvilket er vejen ind i et hyperinflationært sammenbrud, som en nylig rapport fra Bank of America latterligt betegnede som en "forbigående hyperinflation."

Det er den forestående konkurs i det transatlantiske system, som centralbankerne forsøger at udskyde ved hjælp af "Great Reset", "Green New Deal" eller "Green Deal", som formodes at udplyndre den reelle industri- og landbrugsproduktion for titusinder af billioner af dollars og dirigere alle investeringer ind i en "grøn" finansboble. Bortgangen fra fossile brændstofrelaterede industrier til "kulstofneutral" produktion, konstruktion og arkitektur (træ og bambus) repræsenterer et gigantisk teknologisk tilbageskridt. For de såkaldt avancerede lande vil det føre til enorme prisstigninger, et fald i levestandarden og socialt kaos. For udviklingslandene vil det ikke alene betyde evindelig fattigdom og underudvikling, men også – og især under de nuværende forhold med pandemi og hungersnød – massiv affolkning.

Gennem sin videnskab om fysisk økonomi udviklede Lyndon LaRouche den metrik, der er nødvendig, ved at definere den nøjagtige sammenhæng mellem den bagvedliggende energigennemstrømningstæthed i produktionsprocessen, og den tilsvarende relative potentielle befolkningstæthed, som kan

opretholdes på hvert niveau. Da vind og sol har meget lave energitætheder, og mange lande, såsom Tyskland, går væk fra atomkraft, truer den "store nulstilling" med at føre til en befolkningsreduktion på milliarder af mennesker, hvilket er det resultat, som de neomalthusianske fortalere ønsker af "den grønne" økonomi. The Green New Deal er det modsatte af Franklin D. Roosevelts 'New Deal': det er genoplivningen af Hjalmar Schachts økonomi med de samme resultater: massedød og krig.

Heldigvis repræsenterer den nylige aftale mellem de russiske og kinesiske regeringer om et tæt samarbejde omkring udvikling af atomenergi en stærk modpol. Mere generelt har den kinesiske økonomiske model – der som bekendt har løftet 850 millioner mennesker ud af fattigdom – gjort det muligt for Kina i løbet af 40 år at udvikle sig fra et meget fattigt, underudviklet land til et land, der har det mest imponerende system af højhastighedstog i verden, og som hurtigt kunne indhente de førende rumfartsnationer i verden og blive de første til at lande på den fjerne side af Månen, og som er på forkant med udviklingen af termionuklear fusionsteknologi.

Bælte- og Vejinitiativet tilbyder for første gang et konkret perspektiv for udviklingslandene til at overvinde fattigdom og underudvikling, hvorfor næsten 150 nationer har tilsluttet sig det. Det er det største infrastrukturprogram i historien og rummer potentielt svaret på at imødekomme de presserende behov for regioner rundt om i verden, der for indeværende er truet af pandemi og hungersnød af "bibelske dimensioner", som David Beasley fra 'Verdens Fødevareprogram' udtrykte det, såsom Sydvestasien, Afrika og Latinamerika.

I lyset af truende hyperinflationære sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, er der et presserende behov for en reel global 'New Deal' som en beskyttelse mod virkningen af et sådant kollaps; en 'New Deal', der starter

med en global bankseparation i traditionen af Roosevelts 'Glass/Steagall-lov', der vil sætte en stopper for 'kasinoøkonomien' og bane vejen for et nyt kreditsystem baseret på et system af nationalbanker i Alexander Hamiltons tradition. Et nyt Bretton Woods-system – som det var tiltænkt af Roosevelt, og ikke som det blev gennemført af Truman og Churchill – må tilvejebringe den nødvendige langsigtede kredit med lave renter, især for udviklingslandene, og muliggøre reel industrialisering

Denne pandemi og truende nye pandemier, som Verdenssundhedsorganisationens direktør, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, advarer om, understreger den presserende nødvendighed af straks at etablere et globalt sundhedssystem, hvilket betyder, at hvert eneste land på planeten skal have et moderne sundhedsvæsen, som det kineserne var i stand til at mobilisere i Wuhan.

Den menneskelige art er den eneste der besidder evnen til skabende fornuft, og menneskehedens udvikling indtil nu beviser, at Vladimir Vernadskys opfattelse af noösfærens voksende betydning er en universel lov. Derfor er der håb om, at geopolitisk konfrontation kan erstattes med et nyt paradigme for samarbejde hen imod menneskehedens fælles mål, herunder internationalt samarbejde inden for fusionsforskning og rumforskning, hvilket vil demonstrere, at der er større gevinst for alle ved at bringe civilisationen ind i en ny æra. Topmødet mellem de permanente fem medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som foreslået af præsident Putin, kunne blive begyndelsen på et sådant nyt paradigme. Vi må organisere en international anti-malthusiansk alliance for at støtte et sådant nyt paradigme!

Et glimt af rationalitet – Biden-Putin-topmødet må være startskuddet til global forandring

25. maj (EIRNS) – I den eksistentielle krise, som menneskeheden står over for i dag, er det meget let at miste enhver udvej af syne, især set indefra den transatlantiske region: boblen i banksystemet – bogstaveligt talt billiarder af dollars i spekulative værdipapirer, der allerede truer med en hyperinflation, som kan udslette alles opsparinger; en regering, der dagligt udsender krigsråb mod de atombevæbnede nationer Rusland og Kina; den vanvittige 'Green New Deal', der allerede lukker ned for den reelle økonomi, baseret på et videnskabelig bedrageri; en pandemi der ekspanderer globalt; og en social krise drevet af narkotika, vold og perversitet.

Men dette er ikke den globale realitet. Faktisk er der et andet paradigme på plads, som vokser hurtigt rundt om i verden og viser tegn på at vinde frem inden for USA og Europa, på trods af den ekstreme fare – eller måske på grund af den ekstreme fare. Kinas 'Bælte og Vej' er hadet og dæmoniseret af det angloamerikanske finansoligarki, netop fordi det tilbyder verden et alternativ til det malthusianske folkedrab med krig, pandemier og "grøn finansiering" – og nationer i Asien, Afrika og Latinamerika griber dette alternativ. Når det amerikanske udenrigsministerium advarer dem om, at accept af vacciner fra Kina og Rusland er et ondartet forsøg på at ødelægge demokratiet, undrer de sig blot over, hvad der har gjort udenrigsministeriet vanvittigt.

De elleve dages masse mord i Gaza i denne måned har skabt et

tilbageslag i USA og Europa. Mange har tilsluttet sig massedemonstrationer imod nedslagtningen, herunder ikke-palæstinensere og ikke-muslimer, samt mange jøder, der er syge og trætte af den evindelige fremturen med menneskerettighedskrænkelser rundt om i verden, samtidig med at man ukritisk yder støtte til apartheidstaten, skabt af højrefløjens ledere i Israel. Det er vigtigt at huske, at Netanyahu-ledelsen går tilbage til pro-Hitler Vladimir Jabotinskys "revisionistiske zionisme" i Storbritannien (Bibi Netanyahus far var Jabotinskys personlige sekretær, mens David Ben Gurion kaldte Jabotinsky "Vladimir Hitler"). Det er lige så vigtigt at huske, at de britiske imperialistiske herskere, der skabte staten Israel uden at sørge for en palæstinensisk stat, også skabte Hamas i 1980'erne, da det var nyttigt at have en religiøst baseret radikal palæstinensisk organisation til at modsætte sig Yasser Arafats verdslige Palæstinensiske Befrielsesorganisation. Og selvfølgelig: da Arafat og premierminister Yitzhak Rabin indledte en fredsproces sammen, fik jabotinskisterne Rabin myrdet.

Lyndon LaRouche identificerede gennem sit liv den kunstigt fremstillede "uløselige konflikt" mellem jøder og arabere i Palæstina som central for den britiske imperialistiske opdeling af hele verden i modstridende blokke. Men han insisterede på, at der er en løsning: Fred gennem udvikling. Efter møder med arabere og israelere i 1975 udtænkte han "Oasis-planen" for udviklingen af regionen. Flere gentagelser af planen gennem årene førte til offentliggørelsen af Schiller Instituttets rapport fra 2017: Udvidelse af den nye silkevej til Vestasien og Afrika

—

se

<https://schillerinstitute.com/extending-new-silk-road-west-asia-africa/>

Faktisk er dette et paradigme for løsningen af den globale krise, der nu truer menneskeheden. 'Komitéen for

modsætningernes Sammenfald', grundlagt af Helga Zepp-LaRouche i juni 2020, er baseret på dette princip, udviklet af det 15. århundredes geni, Nicolaus fra Cusa: når forskelle med rod i ideologiske, etniske, religiøse, nationale, territoriale eller enhver anden årsag, fremprovokerer en krise, kan og skal diskussionen løftes til et højere tankeplan, baseret på de fælles kreative kræfter, der er unikke for alle mennesker, og menneskehedens fælles mål, stammende fra menneskets unikke evne til at deltage i Guds fortsatte skabelse af universet.

Umuligt? Cusa skabte en renæssance i Europa baseret på dette princip og overvandt krigens og pestens mørke middelalder. Zhu Xi skabte en renæssance i Kina i det 12. århundrede baseret på nøjagtigt det samme princip, ligesom skaberne af den islamiske renæssance i Bagdad-kalifatet, med begyndelse i det 8. århundrede. Er vi ikke menneskelige væsener, der er i stand til at skabe en fremtid, der er mennesket værdigt?

Det er blevet meddelt, at præsidenterne Joe Biden og Vladimir Putin mødes i Genève den 16. juni. Kreml oplyser, at mødet vil tage fat på "den videre udvikling" af forbindelserne mellem USA og Rusland, samt samarbejde om bekæmpelse af pandemien og løsning af "regionale konflikter". Det hvide Hus udtaler, at mødet sigter mod at "genskabe forudsigelighed og stabilitet" i forholdet. I en erklæring fra Det hvide Hus efter mødet i mandags mellem den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, og hans russiske modpart, Nikolai Patrushev, mandag, hed det, at parterne "udtrykte tillid til, at gensidigt acceptable løsninger kunne findes indenfor en række områder", og "var enige om at en normalisering af forholdet mellem USA og Rusland ville være i begge landes interesse og bidrage til global forudsigelighed og stabilitet". Erklæringen fra Kreml var helt enslydende.

Vil dette føre til et nyt paradigme for fred og samarbejde,

snarere end krig? Vil den samme proces finde sted mellem USA og Kina? Vi kan kun være sikre på, at det britiske imperium og dets krigsførende aktiver inden for USA, i begge partier og i efterretningssamfundet og medierne vil tage drastiske handlinger for at forhindre et sådant resultat. Men fremdriften i en positiv retning er der, og er blevet væsentligt påvirket af LaRouche-bevægelsen i de sidste årtier og især af de internationale konferencer, som Schiller Instituttet afholdt i marts og maj (se <https://schillerinstitute.com/>, "Konferencer"). Det er ikke tiden til spekulationer eller forudsigelser om succes eller fiasko. Det er tid for os alle til at opbygge en renæssance.

Retfærdighed for landene i Sydvestasien (Mellemøsten). Tale af Hussein Askary, Schiller Instituttets Sydvestasien koordinator den 22. maj 2021

På engelsk:

This sections starts at 24:20 in the video above:

Regarding Palestine: We have a major presentation which will be done by Hussein Askary in just a few minutes on this.

But I just want to point out the following to you

concerning Lyndon LaRouche. Back in 1983, looking at and anticipating the kinds of problems that we're seeing today in Gaza, East Jerusalem, and the West Bank, Lyndon LaRouche wrote a proposal with respect to Israel. I think we have a view of that. "A Proposal to Begin Development of a Long-Range Economic Development Policy for the State of Israel." As I said, that was back in 1983. Subsequent to that, we've done much work from both *Executive Intelligence Review* and from the Schiller Institute to promote this conception of development that he puts forward. A bit about the subject and why this segues us into talking about the real issue of Palestine and the real issue of Israel.

We're talking about an area which is about 27 miles long and about 7 miles wide. We're talking about an area that has 2 million people inside of it, in which you have the borders completely controlled. Nothing can move in or out. On one side is Egypt, on the other side there's Israel. You're talking about 96% of the drinking water being unusable; 50% unemployment; 75% youth unemployment. 50% of the people are under 18 years old. The internet is controlled; electricity is controlled. Movement of food or any other commercial capability is controlled. And some Israeli activists have referred to Gaza in particular as the largest open-air prison in the world. Baruch Kimmelman, who is I believe deceased now, back in 1983 wrote a book called *Politicide* in which he talked about this as being a form of concentration camp. And he knew what he was saying; he was very clear about what he was saying. He was a professor at a university in Israel at the time when he made those statements. People found him very controversial then, but the fact of the matter is, that when you're looking at this issue of the control of population, whether we're talking about Mark Carney in the case of Africa, or we're talking about the case of Palestine, or we're looking around the world in other ways, this matter of the Great

Reset so-called, the great First Global Revolution as Alexander King called it, this takes us into a different province. And it's this province that we are going to discuss with you today concerning both the issue of Southwest Asia as a whole, not merely Israel in particular, but more importantly, this concept of the method of the Committee for the Coincidence of Opposites.

With me today are Hussein Askary, who is the Southwest Asia director of the Schiller Institute, and also Diane Sare, who is a candidate for United States Senate, running in 2022 against Chuck Schumer of New York. So, we're going to go right to Hussein, whose presentation is called "Justice for the Nations of Southwest Asia."

HUSSEIN ASKARY: Thank you very much, Dennis. Hello to Diane. I'm very happy to be with you, and thank you for the nice introduction you just made.

As Lyndon LaRouche said in the clip you saw, you don't have any problem in this region especially which is not created by the British Empire. This is a classic case of geopolitical manipulation of religion and politics and geography to pit nations against each other, peoples against each other. Before the British Empire got its nose into this region in 1917, we didn't have any problems between Jews and Arabs and Christians and so on. This is a very classic case, but also it's a tragic situation in which, as you just mentioned, the situation in Gaza, for example, is a horrendous situation where the living conditions are similar to an open prison. Now you have the lying Western media talking about Xinjiang in China being an open-air prison and a concentration camp, which is a complete lie, but they are completely blind to the fact that what the Palestinian people—especially in Gaza—have been subjected to is prison camp or concentration camp conditions.

The thing with tragedies is that the people who are inside the tragedy are not able to solve the problem per se, because they are locked into a dead end. Both Hamas and the current Israeli government of Benjamin Netanyahu are into a game which they believe has nothing to do with anything else than their own goals. The reality is that there is a much bigger picture in which we, who are outside the tragedy so to speak, can situate this problem and find a solution to it. So, the problem does not come from the Palestinians or Jews or anybody, although they are now in the news media the major players. The Israelis are shooting rockets, so the Palestinians are shooting rockets and so on and so forth. But that's not really the real story.

Last week on your show, Harley Schlanger did a fantastic job of explaining the historical background for this. I'm just going to touch on a very few things on that issue, because as I mentioned, there is this British game which continues up to today. The people who planned this knew it was going to continue. But the thing which is important for us today is to situate these events in Gaza of today and in Southwest Asia in the larger context. When and where these things are happening. This is something we have learned from Lyndon LaRouche, because we cannot understand any event by itself without looking at the larger context. And we won't be able to find a solution for that. Now, these attacks, and I wrote a few weeks before this on Facebook that there are very interesting moves in the region, that can point to a different direction than what we have seen in the past six—we count the years by how many American administrations there have been—so we had two Obama administrations and one Trump administration. That's the diary, and during these three administrations we had a terrible situation in the region, but recently we had very important developments taking place concerning countries in this region. But also it involves Russia and China. The new

Biden administration, if you remember the first foreign policy declaration by President Biden is that the United States is back. Now, that was a terrifying message as I recollect when I heard it. The thing is that what Biden means is that what the Trump administration did in this region by disengaging from many issues there, for example, regime-change wars and launching new wars, that made the United States to lose its leadership in the region and in the world. And therefore, the United States should take the leadership in this region back from whom? From China and Russia, because according to the Biden administration, the vacuum created by the lack of U.S. leadership was filled by Russia and China, but it was filled by Russia and China for a good reason with a good policy.

Recently we had the possibility of the 5+1—the 5 permanent members plus Germany—reopening the negotiations with Iran for the nuclear deal, the JCPOA, the Joint Comprehensive Plan of Action. Lifting the sanctions against Iran and having Iran cooperate with the international community so to speak, on its own nuclear program to limit Iran's possibility to produce a nuclear weapon, although Iran never had that intention. In any case, these negotiations were going well, it was also still going on in Vienna, and at the same time, Iran and China signed a very strategic and economic joint agreement for 25 years, mostly on economic development along what the Chinese now call the Belt and Road Initiative, the New Silk Road. Iran and China will work intensively to build infrastructure, develop industry, technology transfer, and other strategic and military cooperation. We had at the same time Saudi Arabia and Iran, who are rivals in this region, the big Sunni-Shi'a rivals, starting negotiations in Baghdad, the Iraqi capital to ease the tension and find ways of ending their so-called proxy wars in other parts of the region. We had the prospect of Syria re-entering the Arab League again,

and ending the war there in which Russia has played a key role. We also the prospects of a possibility of having a new Yemen envoy to the UN instead of the British diplomat who has been actually playing a dirty game in Yemen in the last few years. A new envoy who will start negotiations. The Iran-Saudi negotiations will have a positive effect on solving the horrible situation in Yemen, which you have discussed many times in your shows, and Mrs. Helga Zepp-LaRouche has made an issue of lifting the blockade and sanctions on Yemen, which is genocidal. At the same time, we had the Libya situation becoming calm due to interventions by many nations, but especially Russia, Egypt, and Turkey working together to stabilize the situation. Egypt and Turkey which have been rivals for the past 10-12 years are now re-approaching each other diplomatically.

So, you had a situation in the region where things were going in the right direction, and suddenly we had the increase of tension in Palestine and Israel, with East Jerusalem first with the Sheik Jarrah neighborhood, which was about to be taken over by Israeli Jewish settlers from its Arab inhabitants. But the core decision was delayed, but then you had all the rioting and the treatment by the Israeli police of the Palestinians. And Hamas, from Gaza, intervening with its rockets. So, we had this development which everybody saw on the news.

The problem is, there are people who, if we don't look at the general context, if we don't look at the history of this conflict, there are certain fallacies which people push out. For example, that Israel and Palestine are treated as equal, but Israel is one of the strongest military powers in the world. It's backed by the most advanced military power in the world—the United States. They have the most advanced weapons and intelligence and everything. The Palestinians don't have that. The other

thing is that the Palestinians don't really have a state. So, you cannot demand from the Palestinians to take certain actions when they are living in a state-less condition and being oppressed both in the West Bank and the Gaza Strip. People say, "Why can't the Palestinians live in peace with the Jews and the Israelis?" The problem is, the Palestinians are not treated as equals, they are not treated as humans, even. Also, what they are seeing—and this is something which Harley Schlanger discussed last week—that we have an ideology in Israel, especially in the right wing like Netanyahu's party, the Likud and other extreme so-called Zionist political parties and religious groups, who really don't consider the Palestinians or the Arabs as somebody whom they should live with and exist there. We remember Ariel Sharon's old slogan that "Jordan is Palestine." His idea was that the Palestinians should be moved, transferred to Jordan where they can have their Palestinian state, but not on the so-called Holy Land. Therefore, we have many issues that are not resolved; but solving them could become easier if we look back at the history of the situation. There are UN resolutions that can give the Palestinian people and the Arab countries a fair solution to this problem, and make sure that the moderate forces in the Arab world and in Palestine are the ones who have the upper hand, not the extremists.

Just to recall, one thing we have discussed and developed, the LaRouche movement and *Executive Intelligence Review*, that Hamas, for example, has its own agenda. It's part of the international Muslim Brotherhood movement, and it does not do things just for national interest. The problem with the Muslim Brotherhood is they have been the creation of the British Empire, and have been manipulated, including by the CIA, to oppose the nationalist anti-imperialist forces in the whole Southwest Asia region and the Arab world. So, Hamas itself, and I'm making myself unpopular now in the

Arab countries, has its own agenda; exactly as Benjamin Netanyahu and his people have their own agenda.

I just want to share with you a few things on the historical background to understand how the British manipulated the situation. While World War I was going on, you had young people dying on the Western Front so to speak. Germans, French, and even Americans were involved later, by the tens of thousands. The British were planning, together with the French, other things somewhere else in the world. We have described it as the Sykes-Picot Agreement. The British and the French would divide the territories of the old Ottoman Empire, which also includes what is today Palestine, Israel. It was still under control of the Ottomans, the Turks, until that point. So, they were planning that, and then they had also at the same time—November 1917—the British presenting what is historically called the Balfour Declaration. The Balfour Declaration was a letter sent by Lord Arthur Balfour, the Foreign Secretary of Britain, to Lord Rothschild, who was the head of the UK-based Zionist organization. In that letter, the British, as you see in the text, are willing to have a Jewish Zionist state in Palestine. This is an admission that there was a such a place called Palestine, but the British wanted to offer that as a homeland for the Jews in Europe.

The thing is, what the British set up is actually a trap, both for the Jews and for the nations of the region. Because prior to that—it's a bit humorous how some of these Jewish organizations in the 19th Century and even the early 20th Century were thinking where their future Jewish state should be. And you can find it on the internet if you look for proposals for a Jewish state. There are about 10-11 proposals, none of them include Palestine. These are places in the U.S., there is a place in Uganda, there was one in Russia, Japan, Madagascar, in Guyana, Ethiopia, and so on.

But the British chose to have Palestine because they had their own plans how to divide and conquer this region and also use it because it is the crossroads of the continents and the oceans. So, the British can control that region forever. Or manipulate others like the United States is being manipulated now into supporting Israel in whatever Israel does so that the conflict continues. There is no way out of such a conflict. This is one of the sinister things the British created like you have in Kashmir and so on, which is a big problem.

So, the problem is now, how to get out of that situation. We cannot get out of that problem by rolling back history. You cannot negate the existence of the Israeli state; you cannot either ask the Palestinians to leave for Jordan as Sharon wanted to do to have their own state. We should follow certain steps, make certain compromises to allow the Palestinian people to have their own state. Because without the Palestinian state, you would have this continuous problem where the Palestinians continue to lose territory and power, and they will have to resort to either rioting, or as we have seen now recently, rocket attacks on Israel. Hamas knows it cannot defeat Israel with military means, but what they want to show Israel is that they cannot be safe being there and exerting that kind of force and policy against the Palestinians. Which is correct. It's not only the Palestinians. You cannot exist in that region where you have 100 million Egyptians, you have 40 million Iraqis, millions of Jordanians, 30 million Syrians, 5 million Lebanese, and so on. And you think you can live like an island of peace and tranquility in the midst of a hell you are contributing to create. Like Israel played a key role in the war on Syria in recent years; also in Lebanon. So, there are certain ways of getting to diplomatic ways of resolving the Palestinian issue. We have United Nations resolutions, which clearly mark where the Palestinians

could have their own state, and the Israelis could have their state. There is UN Resolution 242, which came after the 1967 War, in which Israel occupied the West Bank and Gaza and Golan Heights and other parts and the Sinai Peninsula. This is a resolution which was voted unanimously by the United Nations Security Council, including the United States. But people have been dragging their feet on that.

This is an old map of the partition plan of 1947, before Israel was officially established. The first Arab-Israeli war, where in the blue you have Israel. The UN Partition Plan was supposed to solve the problem at the time. Remember, President Roosevelt was very active in the last year of his life, when he met with leaders of the region. In his discussions with the Saudi king, Abdul Aziz ibn-Saud, he suggested the king intervene with the other Arab leaders to resolve the problems created by the British in the region in this Palestinian area. Because Roosevelt was sensing that he had to stop this British game in the region, but also that there were moves inside the United States to entangle the United States into this conflict through what we saw later emerging, especially under Harry Truman; so-called election considerations forced the United States to side completely with the Israeli side. Roosevelt was trying to get the Arabs to accept a compromise to establish this so-called Two-State Solution and stop the British geopolitical manipulation. But that did not happen. Roosevelt died; the British continued to control there. But then the British pulled out and allowed the Israelis to take even more of the Palestinian land, as you see in the pink and green colors. These were taken in 1949, but also later the green zones, the West Bank and Gaza were taken in 1967, including eastern Jerusalem.

This is the United Nations demarcation plan after the war in 1967, which marks where the different territorial claims

of the different parties would be. And then, what has happened since then is that the Israelis have been building illegal settlements in these occupied areas, like you have in the dark red areas. So, the Palestinians are living in these enclaves in the West Bank which are cut off by a series of settlements by the Jewish settlers, and also walled off. They had walls built between the different parts of the West Bank. The Palestinians see their land shrinking more and more, and their rights disappearing. The Palestinians are told they should stop complaining, and accept whatever they are offered. The problem is that the Palestinians having looked at this history, and their country shrinking, their water being stolen from them, and every other right. And they know that Netanyahu and his supporters have no intention of establishing a Palestinian state. Actually, even the Arab Israelis, there are Arabs inside Israel who are Israeli citizens, who are also being targetted right now. Last year the Israeli Knesset removed Arabic language from existence inside Israel; they decided there shouldn't be any Arabic language. So, the Arabs in Israel also see themselves threatened. They are the ones who are making lots of demonstrations in the previous weeks. They are Israeli citizens, but they have Arab ethnic background.

Asking the Palestinians to stop complaining is like asking the woman who is beaten by her husband the whole time, that she should stop complaining so her husband stops beating her. The problem is, the husband continues beating her, because he's a sociopath; he's an insane person. Somebody comes with a statistical study like we see all the time—people like Jared Kushner is typical. The theory is that the more the woman complains, the more there is abuse. Therefore, complaining is counterproductive. So, the Palestinians should stop complaining, because that creates the problem. So, you have that enormous injustice, and the

Palestinians can see that they are not being treated, that their future is threatened. There is no future in the view to see, and there are major powers who are against them, and they have no allies. That's what creates the enormous frustration among the Palestinians who see no other way than fighting back. That's really terrible.

The other thing which I think we should discuss, besides these diplomatic solutions I mentioned—either a two-state solution going back to the Oslo Agreement, going back to these United Nations' solutions. We need to have a solution for the whole region, which is the issue which Lyndon LaRouche has been fighting for since the 1970s. The only way out of these wars is economic cooperation, economic development; especially in terms of water resources, transportation, power, electricity, education, and health care. I think this is the important issue to discuss now, because if we don't take whole so-called Palestinian issue back to the big powers, as Helga Zepp-LaRouche has mentioned, we should have a summit of the major powers. LaRouche called it the Four Powers—the United States, Russia, China, and India. We can also discuss the United Nations Security Council powers and others, to have a discussion about establishing peace in this whole region with economic development. I think the best solution which we have had, which has worked, is achieving things on the ground, is what China is doing with the Belt and Road Initiative, the New Silk Road. Building infrastructure, health care, and so on. Russia is also playing a key role in providing specific technologies like nuclear power to nations in the region; to Iran, now Egypt. We have also with other African nations. So scientific and technological cooperation, economic cooperation is the solution. It has been since LaRouche announced that in the early 1970s, and it continues to be in the future. I think this is one of the big issues that has to be put on the table for people,

so we don't get entangled into these ethnic, religious matters. There was no real ethnic or religious problems between Jews and Arabs before the British Empire stuck its nose into this region.

I stop here, and I allow more matters to be discussed in the discussion period.

SPEED: Thank you a lot for that Hussein. There are going to be several questions. There's a lot of ways we can take this.

Lavrov er forsigtig optimistisk efter mødet med USA's Blinken

20. maj 2021 (EIRNS) – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov bemærkede i går, at "samtalen forekom mig konstruktiv" med henvisning til hans 1 time og 45 minutter lange diskussion med den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken i Reykjavik, Island. Ifølge TASS bemærkede Lavrov om mødet, der var planlagt til at vare en time: "Der er forståelse for behovet for at overvinde den usunde situation, der er opstået mellem Moskva og Washington i de foregående år".

Lavrov uddybede områderne for aftalen: "I dag bekræftede vi vores forslag om at indlede en dialog under hensyntagen til alle aspekter, alle faktorer, der påvirker strategisk stabilitet: nuklear, ikke-nuklear, offensiv, defensiv. Jeg har ikke mødt en afvisning af et sådant koncept, men eksperter er stadig nødt til at arbejde på det. Vi blev

enige om at fortsætte vores fælles aktioner, som udvikler sig ganske vellykket, vedrørende regionale konflikter, hvor USA's og Ruslands interesser falder sammen. Det drejer sig om kerneproblemet på den koreanske halvø og situationen med bestræbelser på at gendanne den samlede omfattende handlingsplan for det iranske atomprogram. Det drejer sig om Afghanistan, hvor den udvidede trojka bestående af Rusland, Kina, USA og Pakistan aktivt arbejder. Vi diskuterede, hvordan vi på indeværende tidspunkt kan gøre alle vores fælles handlinger mere effektive". Derudover sagde Lavrov, at han fortalte Blinken: "Vores opgave er at få det bedste ud af de diplomatiske muligheder vi har, og vi er glade for at se, at du demonstrerer en sådan tilgang". Det fungerer, hvis vores dialog er "ærlig, faktuel og med gensidig respekt".

I modsætning til Lavrovs optimistiske 'glasset er halvt fyldt'-rapport fra mødet, leverede det amerikanske udenrigsministerium en beskrivelse, der bestemt ikke var entusiastisk: "Udenrigsministeren gentog også præsident Bidens beslutning om at beskytte amerikanske borgere og handle resolut til forsvar for amerikanske interesser, som svar på handlinger fra Rusland der skader os eller vores allierede". Derefter kom den lange liste af klager.

**Lyndon LaRouche ville have
rost gårsdagens handlinger
fra præsidenterne for**

Rusland og Kina; ved Biden overhovedet hvad der skete?

20. maj (EIRNS) – I går mødtes den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping via videokonference, for i fællesskab at indvie starten på opførelsen af fire nye atomkraftværker i Kina, baseret på russisk teknologi og avanceret industrielt input. Udover blot at fejre denne begivenhed, selvom det alene er det værd, benyttede de to statsoverhoveder lejligheden til at præsentere en global politik for deres respektive tilknyttede nationer, og for hele menneskeheden, der, som præsident Xi udtrykte det, er centreret om at give "et betydeligt intellektuelt bidrag til den innovationsdrevne udvikling af den globale nukleare sfære, *baseret på* en styrkelse af videnskabeligt og teknisk samarbejde".

Betydningen af denne udvikling på tærsklen til 'Global Health Summit'-mødet den 21. maj i Rom på G-20 er, at den repræsenterer den eneste vej fremad til at løse de nuværende eksistentielle sammenbrudskriser, som menneskeheden står over for. Intet underligt i at nationer på tværs af udviklingssektoren – fra Afrika over Mellemamerika til Asien – som er blevet afskrevet af malthusianerne, der styrer den transatlantiske sektor – i stigende grad vender sig til Kina og Rusland.

Der er en grund til, at Lyndon LaRouche insisterede på at opfordre til en "fire-magts"-aftale for at løse de kriser, som menneskeheden står over for – en alliance mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at kombinere deres historiske nationale egeninteresser; deres nuværende økonomiske, demografiske og militære tyngde og deres fremtidige potentiale for videnskabelige og kulturelle gennembrud, for

endegyldigt at besejre det britiske imperiums politik for malthusiansk afindustrialisering og det dertil hørende bestialske menneskesyn. Kina og Rusland tilvejebringer et klart alternativ til den kollapsede imperialistiske orden. Indien sidder i øjeblikket på sidelinjen i en kamp på liv og død mod en ukontrolleret eksplosion af COVID-19-pandemien. Og USA bør radikalt ændre kurs i den retning, som LaRouche har identificeret.

I en tale den 10. oktober 2009 til den syvende årlige Rhodes-konference, som han navngav: "En fire-magts-aftale kan skabe et nyt globalt kreditsystem" sagde LaRouche profetisk:

Opgaven, som jeg definerer den, er, at såfremt Rusland og USA og Kina og Indien, som en gruppe lande, bliver enige om at indlede og påtvinge en reorganisering af verdens finans- og kreditsystem under disse betingelser, med langsigtede aftaler af den samme type, som Franklin Roosevelt havde yttet før sin død i 1944; under ledelse af disse nøglenationer, kunne Roosevelts hensigt realiseres alle disse år senere, og det kunne vi gøre i dag.

"Det er vores chance: Enten gør vi det, eller også går vi under. Jeg kan forsikre jer om at hvis man tror, at der er nogen mulighed for, at det nuværende system kan fortsætte i de kommende år som et arbejdsdygtigt system, at der ikke vil være en generel, fortsat, forværret krise... på nuværende tidspunkt vil der ikke komme nogen økonomisk genopretning i nogen del af planeten under de nuværende forhold.

"Vi er nu på vej mod en generel sammenbrudskrise, forårsaget af ikke alene denne særlige finansielle krise, men af globalisering. Fordi under disse betingelser er enhver nation blevet så afhængig af andre nationer, at enhver sygdom i økonomien, enhver sammenbrudssygdom i økonomien, vil bringe alle nationer i økonomien ned i form af en kædereaktion. Hvor hurtigt det vil gå, kan vi ikke

være sikre på. Men det er dét, der er faren.

"Så sagen nu er denne politiske beslutning: Kan vi få USA under et forbedret præsidentskab – og det kræver forbedring – kan vi få USA, Rusland, Kina og Indien til at blive en blok af lande, som hver har forskellige kendetegn, men hvis de indbyrdes anerkender, at de har en fælles interesse, vil de tilpasse sig hinanden og respektere hinandens forskellige karakteristika. Resultatet af dette vil være en eliminering af verdens monetære system, som har været dominerende i den europæiske civilisation siden Den peloponnesiske Krig".

Farrakhans næstekærlige fødselsdagsgave: Beethovens violinkoncert

12. maj (EIRNS) – Ved fejringen af sin 88 års fødselsdag – og af Beethovens 250 års fødselsdag – greb lederen for Nation of Islam, Louis Farrakhan, kærligt ind i en krisehærget verden: Han udgav videooptagelsen af sin opførelse af Beethovens violinkoncert fra 2002. Denne kunne, af forskellige grunde, ikke udgives tidligere. Koncerten inkluderede en opførelse af Beethovens 5. symfoni, efterfulgt af violinkoncerten.

I Farrakhans kommentarer, efter fremførelsen i 2002, som var inkluderet i videoen, introducerede han to unge, sorte violinister, som havde været en del af orkestret. Den første var en 19-årig ung kvinde, som havde indsendt en video med sin fremførelse af Sibelius' violinkoncert, hvilket havde efterladt Farrakhan med tårer i øjnene. "Hun

kan blive alt hvad jeg kunne håbe for nogen,” sagde han. Den anden var en ung mand, som havde indsendt en video med sin fremførelse af Tjajkovskijs violinkoncert, hvilket igen forårsagede en flod af tårer. Om ham sagde Farrakhan: ”Han er alt hvad jeg havde håbet på at blive, og endnu mere”. Dette tog både fat på racisme, som den forbrydelse det egentlig er, og pegede samtidig i retningen af hvordan denne forbrydelses tilsigtede effekt kan overvindes, ved – gennem disciplin og den klassiske kulturs gave – at antage en sand menneskelig identitet, på trods af racismens ondskabsfulde intention. Når denne vej tages, vil vores civilisation på denne måde ikke kunne frarøves sit moralske potentiale, som det udtrykkes gennem udviklingen af et stort talent til et geni, der kunne opløfte og transformere hele dette samfund.

Her er linket til hele koncerten.

NYHEDSORIENTERING MAJ 2021: Vores moralske sammenbrud råber på et nyt paradigme

Download (PDF, Unknown)

Det er stormagternes ansvar at sikre midlerne til livets opretholdelse

14. maj (EIRNS) – Søndag den 16. maj finder et møde om de israelsk-palæstinensiske stridigheder sted i FN's Sikkerhedsråd. Med Kina som formand i denne måned blev Rådet på grund af USA's forsinkelsestaktik forhindret i at mødes tidligere på ugen, eller endog at udsende en erklæring med opfordring til at stoppe de forfærdelige blodsudgydelser. Ud over antallet af dræbte under voldsomhederne, stiger lidelsen og antallet af dødsfald for hver time på grund af den udbredte ødelæggelse af midlerne til livets opretholdelse – vand, energi og mad. På søndag lukkes der for elektriciteten i Gaza, der er hjemsted for 2 millioner mennesker, efter israelsk lukning af brændstofforsyninger over grænseovergangene. Vandforsyningen, der allerede er lav og svigtende, kunne stoppe.

Denne kriseregion og den verdensomspændende virkning af den langvarige pandemi og den forværrede hungersnød, skriger efter samordnet handling fra stormagterne. Der er allerede institutionelle netværk til opgaverne. Nødsituationen gør det dramatisk klart, at der er behov for et møde med lederne for de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig) så hurtigt som muligt, som foreslået af den russiske præsident Vladimir Putin første gang i Jerusalem den 23. januar 2020.

Putin og FN's generaldirektør, Antonio Guterres, mødtes i går (online) og opfordrede til at stoppe kampene mellem

Israel og palæstinenserne og til handling for at "sikre civilbefolkningens sikkerhed", som Kreml sagde. Guterres lovede specifikt under sit besøg i Moskva, at FN er "fuldt parat" til at genoptage arbejdet i Mellemøsten-kvartetten – Rusland, USA, FN og Den Europæiske Union – for at standse volden.

Den amerikanske modstand mod en fredsintervention er en fortsættelse af den mangeårige britiske udenrigspolitiske drejebog med at anspore permanente spændinger – vanvittigt i en tidsalder med atomvåben. Især den amerikanske udenrigspolitik med at indføre økonomiske sanktioner i hele denne region, og så mange andre steder, ødelægger bevidst midlerne til livets opretholdelse for millioner af mennesker. I Syrien, eksempelvis, forhindrer de direkte og indirekte virkninger af amerikanske sanktioner, at syrere vender tilbage til deres hjem. En ny rapport siger: "Fra i dag at regne er 2.249.050 syriske borgere vendt tilbage til de steder, hvor de har valgt bopæl", men millioner flere – især som flygtninge i nabolandene – kan ikke gøre dette og lider meget. De mangler mad, rent vand, medicin, byggematerialer og så videre. "Alle opfordringer til at reducere de grusomme sanktioner er hidtil blevet kynisk ignoreret." (13. maj, 2021, "Erklæring fra Den russiske Føderation og den Syriske arabiske Republiks fælles koordinationsudvalg om problemerne med repatriering af de syriske flygtninge og internt fordrevne". [@egNews\)](http://eng.mil.ru/en/news_page/country/more.htm?id=12361170)

Samarbejdet mellem stormagterne for umiddelbar intervention for våbenhvile involverer samtidig humanitær nødhjælp med vand, energi og medicin og forpligtelse til udvikling. Der er allerede økonomiske programmer på dagsordenen for regionen. På Schiller Instituttets internationale onlinekonferencer, 2020-2021, blev f.eks. "Project Phoenix"

for Syrien og "Project Felix" for Yemen og andre projekter præsenteret og drøftet. "Oasis Plan -perspektivet – præsenteret for årtier siden af statsmanden og økonomen Lyndon H. LaRouche, Jr. – opfordrer til storstilet økonomisk udvikling i fuld skala i hele Mellemøsten og Nordafrika (MENA), i overensstemmelse med mange specifikke projekter, f.eks. det russisk-egyptiske atom-projekt, der nu er i gang i El Dabaa.

I marts i år besøgte den kinesiske udenrigsminister Wang Yi seks sydvestasiatiske lande og præsenterede et fempunkt-initiativ for regional sikkerhed, der involverer økonomisk udvikling i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet. Han sagde udtrykkeligt, at Kina, når det overtager formandskabet for FN's Sikkerhedsråd i maj måned, vil tilskynde FN's Sikkerhedsråd til fuldt ud at drøfte spørgsmålet om Palæstina for at bekræfte tostatsløsningen. Nu er dette løfte blevet den største, mest påtrængende opgave for hele verden.

Her er et uddrag af en briefing, som Helga Zepp-LaRouche gav til medarbejdere mandag den 17. maj:

"Wang Yi fremsatte et firepunkt-forslag vedrørende konflikten mellem Palæstina og Israel, hvor forslagene først og fremmest består af våbenhvile og ophør med vold som den højeste prioritet; at begge sider straks skal stoppe militære og fjendtlige handlinger; for det andet er humanitær bistand et akut behov; at der øjeblikkeligt må være en opfyldelse af forpligtelser i henhold til internationale traktater, hvilket betyder at ophæve alle blokader og belejring af Gaza så hurtigt som muligt; for det tredje skal der være fast støtte til en tostatsløsning, som på dette stadium vil kræve en større indsats; og for det fjerde, tostatsløsningen, herunder oprettelsen af en

uafhængig palæstinensisk stat, der har fuld suverænitet med Østjerusalem som hovedstad, baseret på 1967-grænserne, og realisere den fredelige sameksistens mellem Palæstina og Israel. Dette fremlægger Kina i sin egenskab af nuværende formand for FN's Sikkerhedsråd.

"Dette er alt sammen i overensstemmelse med eksisterende FN-resolutioner, og man vil normalt sige, at det er den oplagte løsning. Problemet er imidlertid, at der på grund af mange års tolerance af bosættelserne ikke er en tomme territorium i Palæstina, der ikke har bosætterboliger, så det vil være ekstremt vanskelig at realisere. Hvilket bringer vores grundlæggende punkt tilbage, at man ikke kan løse nogen af disse problemer isoleret. Den eneste måde, man kan have noget håb om at løse Mellemøsten-problemet er, at man udvikler hele regionen, fra Iran til Irak, til Syrien, til Egypten, til Tyrkiet, herunder Afghanistan, som en del af Silkevejen. Kun under disse betingelser kunne man udarbejde en multilateral tilgang for at få tilstrækkelige fordele for alle parter til, at de ville være enige om en sådan løsning. Og jeg tror, at dette forslag ser så godt som umuligt ud, men alternativet ville være evig krig, og i sidste ende bliver Mellemøsten en udløsende faktor for 3. verdenskrig eller i det mindste en større krig".

Lad os gøre stort brug af dialogen på Schiller Instituttets konference den 8. maj om: "Det moralske sammenbrud i den transatlantiske verden skriger på et nyt paradigme". Præsentationer arkiveres og er individuelt tilgængelige. <https://schillerinstitute.com/blog/2021/05/07/conference-the-moral-collapse-of-the-trans-atlantic-world-cries-out-for-a-new-paradigm/>

Billede: MusikAnimal, CC BY-SA 4.0 , via Wikimedia Commons